

stimulis tunc fuisse pulsati. Eundem beatus
 Anthonium ita nonnumquam in oratione novum
 fuisse. ut eodem in excessu mentis frequenter
 orantem. cum solis ortus cepisset infundi audi
 erimus eum in furore spiritus sic proclamantem.
 Quid me impedit sol. qui ad hoc oritur ut
 me ab huius veri luminis abstrahas clari
 tate.

Finit tertia pars principalis huius operis
 videlicet liber de regulari conversatione egip
 tiorum monachorum. et eorum qui degunt apud
 Palestinam vel Mesopotamiam

Incipit prologus

sancti pascasij ad exhortationem sanctorum patrum
 tam grecorum quam egyptiorum.

Quoniam venerabili patre mar
 tino presbitero et abbate Pa
 scasij. vitalis patrum sanctorum
 grecorum ut cetera facundia stu
 diose scriptas. iussus a te
 sanctissime pater in latinum transferre sumo
 nem. in solito si licuisset ope tenuisset. Ne
 que enim unquam quod scribi vel legi potest excudi in
 gemo aut conscientia cordis phibente. Scire ei
 me quod nihil sciam non audeo dicere ne debui
 hoc sapientissimo Socrati surripiam. Sed
 quia tua pater necesse est in iussione utar. Non
 gloriabor ingenio. sed fidem quam tibi debeo.
 etiam ope inuncto prestabo. Uterque quod eloquen
 tium viros libri sunt plurimi summo latino
 scripti quorum lectionis expertum me esse. te est
 a struente testifico. si quid de illis aut hic in
 fertum. forte repereris ut minus elegantem expro
 sum. ne mee culpe deputetur exoro quod sicut
 in dato mihi codice reperi ea scripta. sic tra
 snli. licet nec ea studiose posse me. proferre pro
 fiteor. Unum restat. ut quid te iubente cepi. te
 orante proficiam. que tamen si scribenda decreve
 ris. ut tuo pollere sermone digneris expo
 sico. Neque enim mihi liquebit quedam placuisse
 se tibi non et aliqua displicuisse cognoveris

Incipit liber exhortationum et primo contra
 castrimargiam ad deum gule desiderium.

Quidam frater quem admodum in
 cella propria degere debet ab
 batem Sysoi requisivit. cui
 respondit abbas Sysoi. Comede
 quit panem tuum et salem. et non
 sit tibi necessitas aliquid excoquendi. aut lon
 gius euagandi. Alteri quod idem requirenti.
 Respondit Daniel propheta cum dixit. Panem de
 sideriorum non comedi. Dixit unus senex ad
 alterum senem habentem caritatem. et suscipientem
 tam monachos multos quam seculares. lucer
 na quidem multis lucet. rostrum tamen proprium
 incendit. Dixit unus ex patribus quod inue
 nitur homo multum comedens et adhuc esuriens
 pertinet se. ne facietur. alter autem comedit panem
 et faciat. Qui autem multum comedit et adhuc
 esuriens pertinet se maiorem mercedem habere quam ille
 qui panem comedit et faciat. Dixit quidam
 senex. Ne quod desideraveris aliquando mandu
 ces. Comede autem quod transmissum tibi fue
 rit a domino. et gratias ei age. Quidam frater
 pugnabatur a spiritu blasphemie. et erubescere
 dicere. et quoscumque audisset magnos senes.
 precebat ad eos ut illis declararet. et morum
 perveniebat verecundabatur dicere. Cum autem fre
 quenter ad abbatem Symonem veniret. vidit
 eum senem habentem cogitationes et dicit ei.
 Ecce frequenter venis ad me habens cogitationes
 et sic iterum remeas. tristis tecum illas portas
 Dic mihi fili quid est quod habes. Et ille dixit
 In blasphemia impugnat me diabolus et erubescere
 dicere. Et morum ut aperuit carnem. levior
 impugnatio eius apparuit. Et dixit et senex.
 Ne tristiteris fili. Quoniam enim hec cogitatio ad
 venit dicere. ego hac carnem opus non habeo blasphemie
 tua super te sit sathanas. Hanc enim carnem
 anima non vult. Quancumque enim carnem anima noluerit
 non diu permanebit. Et ita frater ille discessit
 sit. Dixit abbas moyses. Per has quatuor
 tuorum res pollutiois passio gignitur. per habundantiam
 escie et potus. et facietatem somni. per otium
 et iocum et ornatis vestibus incedendo. Itaque
 dixit. Corpe multe sunt passiones. Et di
 cit ei se. Et que sunt abba. Et ille respondit. Quod
 paulus apostolus dicit. Fornicatio et immundicia.
 vel omnis cupiditas nec nomine in vobis
 sicut decet sanctos. vilis quod et fiducia frequenter
 ad plium veniunt.

De abbate Machario.

Abbas machari? referebat. qd cū māeret in illa solitudine vbi sol? residebat. inferi? at fuit altera solitudo q̄ plena erat mltis fratrib? sero p̄vā circūspiciēs vidit demonē veniētē in figura boī vestitū linea tunica p̄forata. et p̄ singla foramina vasa pua p̄debant. et dixit ei senex. Quo vadis maligne. Et r̄ndit ei. Clado p̄ mouere frēs q̄ sunt inferi? At senex. Et p̄pter qd tot vascula tecū fers. At ille ait. gustum sero fci b. et ideo tanta sero vt si vnū nō placuerit. porrigo aliū qd. si illud displicuerit ostendam aliud. et sic fieri non p̄t nisi vnū er ill' aliqd̄ placeat eis. et hoc di. dīscellit. Permāsit at senex ī eodē loco. iterū p̄ vīā circūspiciēs. vsq̄ quo demō rediit. et p̄gnosceret q̄ indicaret. et cū rediret dixit ei salu? sis. At ille r̄ndit. Quid mihi istū b̄ bū qz offis mihi p̄trarij facti sūt. et nulli p̄ silijs meis acq̄scit. Dixit ei senex. q̄ neminē hēs ibi amicū. At ille r̄ndit. vnū habeo amicū. ipse mihi p̄sentit. et q̄tiēs viderit me huc atq̄ illuc cito p̄uertit ad me velut v̄t. Cūqz nomē ei? ab eo req̄lisset dixit. Quia thcopisti? dicit. et mox euauit. Erurgēs itaqz p̄fessum ab. Machari? descēdit ad inferiorē h̄remū. Quē cū vidisset frēs a lōge. egres si sunt obuiā ei. et vnusquisqz sperās qd apud se māeret p̄pabat se. At ille req̄rēs cellā thcopisti ad eū. p̄fect? ē. Cūqz cū gaudio illū suscepisset. et eēt vterqz soli. Dicit ei ab. machari?. Quēadmodū tecū ē fr̄. At ille r̄ndit. Interij orōib? tuis b̄n ē. Et senex ait. Nō te ipugnant cogitatōes. At ille ait. Interea b̄n sū. Erubescēbat ei dicere. et dicit ei senex. Ecce q̄t ānis sū in solitudine et ab omibus honoror et ī hac etate cū sim senex moleste sūt mihi cogitatōes. R̄ndit Thcopisti? et ait. Crede abba qm̄ et mihi. Tūc senex singulas cogitatōes q̄ si se ipugnātes fingeat. vsq̄ quo p̄fiteret illi totū Thcopisti?. Post hoc dixit senex. Quēadmodū ieiunas. At ille dixit. vsqz ad nonā. Dixit ei senex. Ieiuna vsqz ad vespam. et d' euāgelio v' de alijs scriptur' sine cessatōe sp̄ aliqd̄ meditare et quotiēs tibi aliq̄ cogitatio supuenerit nū

q̄ deorsū aspicias. h̄ sur sū oculos cordis intende. et mox dñs adiutor tibi erit. et ita discessit ad p̄priā solitudinē. Et dū insisteret orōi circūspiciēs vīā iterū vidit demonē eūdem et req̄rit eū. Quo vadis. At ille sibi mō frēs p̄monere r̄ndit. Cū autē reuertere ē. interrogauit eū senex. Quēadmodū b̄n nūc se frēs. At ille dixit. Vale. qm̄ oēs agrestes effecti sūt. et qd oib? peius est. vnū quē habui amicū obediētē mihi. et ipse nescio v̄t p̄ueri? oib? asperior ē. et iuravi me nō calcaturū illū locū. nisi post multū tps. Et hec di. discessit. Interrogauit qdā sup cogitationes suas abbatē Pymeniū. Et r̄ndit senex Monach? si v̄trē et luxuriā et linguā r̄nuerit. et vagatōz nō fuerit lectat? p̄fido qz nō moriet sed v̄uet in p̄petuū. Quo frēs ad abbatē Helyā venerūt ipugnati a cogitationib?. Et vidēs eos senex qd corpora lenti essent tanq̄ ad discipulū suū subridēs dixit. Vere sē ego erubescō p̄ te. qz sic ī sagina nutriti corpus tuū. qz esca v̄mū sum? cū p̄fitearis te eē monachū. Pallor eī cuz humilitate et macies decus est monachi. Item dixit. Quia monachus edens multum et opans multum non confidat. qui autem parū edit. etiā si parū operet p̄fidat et agat viriliter.

Cōtra philargiā et de p̄fecta abrenunciatione.

Quidā iuuenis volebat abrenūcia re mūdo. et frequēter eū egressū dōmo sua reuocabāt cogitatōnes inuoluētes plurimis negocijs. Erat eū diues valde. Vno die egresso eo. hostes imūdi circūdederūt eū et multū puluerē excita uerūt an̄ illū. Ille vero p̄fessim exphās se et iactās vestimta sua currebat nud? ad monasteriū. Declarauit at de? vni seni di. surge et suscipe athletā meū. Surgēs q̄ senex obuiavit illi nudo. et cognoscens cām admīratus est. et dedit illi habitū mōachalē. Quā autē aliqui veniebāt ad senē requirere d' cogitationibus varijs instruebat eos de abrenūciatione mūdāna et dicebat. Illū frēm requirite qui nec indumenta sui corporis fua uit. qz ego ad mensurā renūciationis istius

hec dum pueni. Dicebat autē Paulus ab galatha. Si aliquis res voluerit mōach? in cella sua bñe pter eas sine q̄bo nō pōt vine re frequēter cogit e cella egredi et ita a demonib? p̄uaricat ac decipit. Hic autē ipse Paulus in vna q̄dragelima cū sextario lēris et puo vasculo aque perdurauit. et vna matulam faciens. eandem terebat et retere ebat ne tantūmodo foras exiret. **Q**uidam frater requisitū senē dicens. fac abba caritatem. et dic mihi sermonē. quid de beam in iuuentute congregare. vt habeā illud in senectute. Rēdit senex. Aut christū adipiscere. et cogita de te aut certe pecuniam ne mendicet. ergo tuū ē eligere aut dñm deus aut māmoniam. **F**requenter abbas Agathon suuz discipulū cōmonebat dicēs. Ne aliquando tale aliquid tibi acquiras. quod fratri te petenti dare pigeat et p hoc iueniaris mādata dei transgrediēs. qui petit da ei et volenti a te mutuari ne auertaris.

Nihil volendum monacho si quid pdiderit vel amiserit.

Abbas Zacharius dñi esset in egypto et egressus fuisset de cella sua regressus inuenit quendam latronem furantem id quod in cella sua haberet. Stetit ergo et ipse tanq̄ peregrinus et caricauit animal cum illo. et cum magna paciētia deduxit eum dicens. Nil intulimus in hūc mundum. dominus dedit sicut illi placuit ita factum est. benedictus dñs in omnibus.

Quidam frater vicinus cuiusdam magni senis occulte ingrediebatur cellā eius. et quidquid habebat senex. furabatur. Cuz autem videret senex non illum arguebat. sed amplius opabatur dicens. Puto frater ille necessarius est. Habebat ergo senex grandem tribulationē ex penuria panis.

Cū autē moritur? esset. et circūdedissent eū alij fratres ille cum vidisset illum frēm qui solebat illi furari dicit ei. Accede huc ad me frater. Et apprehendēs manus eius osculatus est eas. dicens. Gratias ago manibus istius fratris. quia ppter eum arbitror me iturum in regnū celorum. Ille autē

opulētus et agens p̄niam. factus est et ipse strenuus monachus ex actib? senis quos vidit.

Quod tolerantia paupertatis in requiem ducit.

Dicebat vnus ex senib?. Nichil inuenim? scriptū de Lazaro illo paupe q̄ aliquā virtutem fecisset. nisi hoc tantum quia nunq̄ aduersus diuitem murmurauit. Quis illi nullam misericordiam faceret. sed cum gr̄a et actiōe portauit laborem paupertatis sue. ideoq̄ in sinum abrae suscept? est. Item dixit. quia non oportet quēq̄ cogitare. nisi de timore dei.

Nam et si coactus fuerit de corporali necessitate esse sollicitus nunq̄ cogitet de ea ante tempus.

De reprimenda auaricia.

Abbas Siluanus dum modicum discessisset a cella. discipulus suus Zacharias cū alijs fratrib? sepe orti amouit. et fecit ortū maiore. Quod postq̄ regressus senex agnouit. tulit melotem suū vt disceret. At illi p̄ciētes se ad pedes eius. ppter quid b̄ faceret vt indicaret postulabāt. Tūc senex ait. Nō ingredior in q̄t in cellā hanc. nisi sepius fuerit in locū suū reuocata. q̄ mor facta ita regress? ē. **Q**uidam frater requisitū senem dicens. Si michi debet paucos nummos frater iubes vt repetam eos. Cui senex. Semel tantūmodo illi dic cum humilitate. At ille dixit. q̄ si semel dixerō et nihil michi dederit. quid faciam. Tūc senex ait. vltimus ei nihil dicas. At ille iterū ait. Et quid faciam qz non possum vincere cogitationē meā nisi fuero illi importunus. Dicit ei senex. Dimitte cogitationes tuas. tantūmodo fratrē tuum ne cōtristeris. qz monachus es. **A**bbas Agathon volentibus emere opa manu suarū cum requie vendebat. p̄cium autē erat cribri centū. sportelli vero ducertiqui quaginta. et volentibus compare dicebat p̄cium et quidquid illi dedissent suscipiebat tacens nec aliquando numerans. Dicebat enim. Quid mihi p̄dest concertare cum illis. vt illi peccent forlitā iurantes. et quādo

sup fuerit nummi erogē illos fratribz. hz qz
 deus nō vult huuscemodi elemosinā a me
 neqz illi placet vt aliquē pmittā in sacrificō
 peccare. Et dū illi fē diceret. z panis in cel
 lam vñ venturus est. dixit ei. Quid em pa
 nis hominū in cella.

Contra iram z de origine ire. R

Dixit quidā ex sanctis patribz **Ira**
 p hos quattuor actus exurgit p cu
 piditatē auaricie dandi z accipien
 di. resqz alienas rapiendi. z si quis ppriaz
 sententiā amans defendit. z si quis se vult
 honoribus esse dignū. z si quis doctore se
 esse vult plus oibz sapientē se eē sperans.

Ira etiā per hec quattuor humanos sensus
 obscurat. si odio habuerit homo. pxim suū
 ac si p nibilo habuerit. aut si inuiderit illi.
 aut si detraxerit de eo. **Ad hoc sanctum**
Iobem euangelistam oñdā auctore. Qui
 odit inquit fratre suū in tenebris est. z ne
 scit quo eat. z manet in morte. **Passiois sē**
 huius retributio quattuor modos hz. pri
 mū ex corde. secundū ex facie. terciū ex lin
 gua. quartum ex facto. **Si qz g potuerit ita**
 portare malū. vt non ingrediatur in corde
 non puenit vsqz ad faciem. **Si aut vnerit**
 in facie custodiat linguā suam ne loquatur
 illud. qz si locutus fuerit. vel hoc custodiat
 ne redeat in facto. sed mox abscidat a corde

Tres em gradus sunt hoim in passione ire.
Nam qui nulli volūtarie nocet z resistenti
 bus nō iniuriatur. et peccit pximo suo. hic se
 cundū xpi naturā est. **Qui aut nec aliū le**
 dit neqz se ledi vult. hic fm **Adā** est. **Qui**
 vero alijs nocet aut iniuriat. aut calūnias in
 gent. aut vsuras erigit. h fm diaboli ē.

Quidā frēs veniētes ad abbatē anthoniū
 postulabant ab eo audire sēmonē p quē sal
 uarent. **Quibz ille ait. Scripturas audistz**
 que vobis a xpo sufficiant scitis. **At illi vt**
 ipse qz aliquid eis dicere dignaret instabat
Tūc dicit eis. Euangelū dīc. Si qz te p
 cufferit in maxillā dexterā pbe ei et alterā.
At illi se facere hoc nō posse dixerūt. Rndit
 senex. **Prebere alterā nō potestis. vñ in illā**
 iterū si voluerit ferire sustinete. **Sz cū ne**
 qz hoc se posse facere testaret. **Dicit eis sel**
 nex. **Ergo si hoc non potestis ne reddatis p**

eo qz accepistis. **Et cum idem verbuz qz**
 supius dixerant repeterent. dixit abbas an
 thoniū discipulo suo. **Vade fac illis escas**
 vt comedant. vides enim qz valde infirmi
 sunt. **Et ait ad illos. Si eni nō potestis. et**
 alterū non vultis. quid a me requiritz. **Ut**
 video necessaria est vobis orō. p quā infir
 mitas vestra sanetur.

De retribuendo bonum p malo.

Quidā ex fratribz ab alio passus
 iniuriam venit ad abbatē **Syloi. z**
 pummele genus exponēs addebat
Cupio me vindicare. senex rogabat euz vt
 relinqueret deo vindictā. **At ille itez non**
 delistā inquit. nisi fortiter me vindicauiero
Cui ab. syloi ait. Quia semel hoc in animo
 posuisti saltem ozem? **Et exurgēs senex hū**
 verbis cepit ozare. **Deus iam nō es nobis**
 necessari? vt p nobis sollicitus sis. qz nos
 ipi sicut iste frater dīc. z volum? z possum?
 vindicare. **Quod cū ille frater audisset. an**
 pedes senis pstratus veniā p̄cabatur. pro
 mittens se cū illo cui irascebat nunqz dem
 ceptē certatur. **Quidā fē cū ab alio inu**
 riatē venit z annūciavit seni **Cui senex rñ**
 dit. **Sat is fac cogitationi tue. qm frater nō**
 vult te iniuriari. sed peccata tua submittit
 illum. **Naz in omni temptatōe que tibi cō**
 tigerit p omnia ne arguas eū. nūl tñmodo
 dicqz ppter peccata mea ptingūt mibi hec

Dicebat frequenter abbas Pymen? Malicia
 nunqz expat maliciam. sed si qz
 malefecerit tibi. tu illi bonū redde. vt p bo
 nitatem vincas maliciam **Quidā frater**
 erat qui qz plus eum aliquis iniuriabat.
 aut incitabat tanto magis ad eum recurre
 bat dicens. **Isti sunt qui nobis occasionez**
 p̄bent ad p̄fectionez n̄tam. qz aut beatificant
 nos decipiūt nos. z seruitā pedū nostroruz
 subuertūt. **Alius erat senex. Si quis de**
 traxisset ei. ille festinabat si vicin? ei erat p se
 ipm bñ remunerare illū. qz si lōgi? manet
 bat transmittēbat ei munera.

De non tribuendo inimicis. I

Quidam frater interrogauit abba.
Syloi dīcēs. Si latrones aut bar
 bari super me irruerint. occidere
 me volentes. et ego si preualuer o. iubes vt

occidam Cui ille respondit. ne facias istud ne nomineris homicida. sed totum deo cōtrade. et quicquid tibi contigerit aduersi. pfitere hoc tibi. ppter peccata tua v̄tere. Si qd v̄o boni fueris plectus diuine dispensationi totū debes ascribere. Erat heremita quidā magnus in monte qui dicitur Athabatus. et venerūt sup eū latrones. Cū autē ille vocē dedisset. de vicinis locis fr̄es alij pfluētes pprehenderunt eos. Quos trāsmisos in ciuitatem. iudex misit in carcerē. Fratres vero illi p̄tristati sunt nimis. qz ppter eos latrones traditi essent ad penam. et venētes ad abb. Pymenonē narrauerūt ei factuz. Qui scripsit ad heremitā dicens. Reminiscere primā pditionē v̄n factā ē. et tūc videbis scōaz pditōz. Nisi ei pditus fuisses ab interioribz tuis scōam publicatōz nūq̄ perpetrasses. Cūq̄ ille talē audisset p̄monē cōpunctus ē. et cū esset in illa regione noiatus et p multū tpus de cella sua nō exiens. exurgens tū in ciuitatē. et expellens latrones de carcere liberauit eos publice.

De plecta patientia.

Quidā videns laboriose portantē i lecto mortuū dicit ei. Mortuos portas si vis meli⁹ facere viuos portas. qz pacifici filij dei vocabunt. Interrogantibz quibusdā fr̄ibz abbatē Moysen p̄monē. ille hortat⁹ ē discipulū suū Zachariam. vt eis aliqd diceret. Tūc ille palliū suū deposuit sub pedibz et p̄culcauit illud et dixit. Nisi qd sic fuerit p̄culcatus mōach⁹ esse non pōt. Abbati amoni p̄p̄tauit be. Anthoni⁹ di. Multū hēs in timore dei p̄ficere. Et educens eū d cella. ondit ei lapidē et dicit ei. Glade et iniuriare lapidē hūc. et i delinenter cede illū. Qd cū fecisset interrogauit eū sanct⁹ at̄dm⁹ si ei aliqd lapis respondisset. At ille dixit. Nō. Cui ab. antho nius ait. Ita et tu ad hanc mensurā puenturus es. vt nullā tibi fieri arbitreris iniuriā. **Q**. optet. p̄pace. q̄uis bona sint opa dimittere.

Abbas matbois edificauit sibi monasterium in loco qui dicitur era cleona Et dū ibi a multis molestaretur. in alterum locū transgress⁹ ē. Et sile

ibi p̄struxit monasteriū sed p̄ inuidiā diaboli qdā fr̄ ibi inuent⁹ ē qui semp irā cū eo habebat. ppter hoc surrexit inde et ad p̄p̄tū reuersus ē vicū et fecit illic monasteriū. et reclusit semetip̄ m. P̄ tps autē aliq̄tū p̄gregati sunt lenes de illo loco v̄n regressus est deducētes secū illū fr̄em cū q̄ habuerat litez quaten⁹ rogarēt eū vt reducerēt in monasteriū suū. Postq̄ autē in vicina loca venerunt. tā melotes suos q̄ illū fr̄em ibidē dereliquerūt ip̄iq̄ p̄fecti sunt ad senē Et pulsanibz illis. ap̄ta fenestra resperit et cognouit eos. P̄ ordē factā dicit eis ab. Matbois. vbi sūt melotes v̄ti. At illi r̄nderunt. Ecce in vicino sunt vna cū fr̄e qui tecū irāz habebat. Postq̄ hoc senex audiuit. et nom̄ illi⁹ et aduentū cognouit. p̄ gaudio ostium p̄ qd ingress⁹ fuerat cū securi p̄fregit. et egressus cucurrit ad locū vbi erat illic fr̄. et prioz ip̄le cepit agere p̄niam apud eū. et ap̄lectens eū introduxit in cellā suā. et p̄ tres dies p̄uinatus est cum eis. qui nunq̄ hēbat p̄suetudinē vt ieiuniū solueret. et surrexit p̄uectusq̄ ē cū illis. **Q**uidā frater req̄siuit abbatē Heliam dicens. Si p̄tristauero aliquē quēadmodū rogem. R̄ndit senex. ex p̄fundo cordis tui cū dolore age p̄niaz ap̄d eū. et videns de⁹ p̄positū tuū satisficiet ei.

Contra spiritum tristicie qui desperatio nem facit.

Abbas Arseni⁹ dixit. Nō coctū la terculum h̄ m̄ sum in fundamētū fuerit. p̄pe fluuū. neqz vno die susferre poterit. Si autē bñ fuerit coctū. p̄manet tāq̄ lapis. Sic et hō nō coct⁹ neqz inflā matus. scōm qd de Ioseph dictum ē. Eloquium domini inflammauit eum. mox i p̄cipio carnalis cogitationis dissoluit. Idē requisitus ab altero fratre dicente. Si peccauero etiam in quocūqz minuto peccato. et cōsumit me cogitatio mea et arguit me di. Quare peccasti. quid faciam. R̄ndit senex. Quacūqz hora ceciderit homo in culpā. et dixerit ex corde suo. dñe deus peccauit. indulge mihi mox cessabit cogitationis vel tristicie illa consumptio. Dicebat autem abbas Pymenius de abbate Iliodoro.

Quia solus ille se agnouit. Nam sciens illi dicebat cogitatio sua quia magnus es. tunc et ipse ridebat sibi. Numquid talis qualis Anthonius. aut certe abbas Pyramo. vel reliqui patres qui deo placuerunt. Quoties ergo hec cogitabat quiescebat. Quia vero inimicus conturbatus eum suggererebat ei de spatio. et penam dicens. quoniam post hec omnia iturus es ad tormenta. dixit ipse Quia quis ego in tormenta mittar. tamen vos subitus me inuenio. Abbati Moyli frequenter apparuerunt spiritus maligni dicentes. Uicisti nos et nihil tibi possumus facere quoniam quotiens per desperationem humiliare te volumus exaltaris. quotiens te exaltare ita te humilitas ut nullus de nobis accedat ad te. Cum quidam ad abbatem Syloium frequenter tale sermone requireret. Quid facias pater quoniam cecidi. Ille respondit. Surge. Et surrexit. Et iterum se cecidisse professus est. At senex. Et iterum surge. Cum autem frater frequenter se cecidisse narraret eodem modo senex utebatur sermone. exclamans Non cesses surgendo fili. Cui frater. usque quo possum surgere per explana. At senex. Quousque aut in bono opere aut in malo deprehensus occumbas. In quo enim opere deprehensus fuerit homo iudicabit. Itaque dixit. qui laborat et arbitratus se fuerit aliquid facere. recipit hic mercedem suam. Contra spiritum uane glorie.

Quidam se requisit abbatem Pyramonem. si melius esset remoueri an cum alijs manere. Respondit senex. Non si semetipsum reprehenderit. ubique potest persistere. si autem se magnificet uulgo stat. sicut scriptum est. Qui se existimat aliquid esse cum nihil sit. ipse se seducit. Quidquid enim boni fecerit homo. ne exaltetur in eo. quia mox perdet illud. Abbas Macharius. Si quis illum cum timore velut sanctum virum uoluerit audire. susceptus nullum penitus a senex percipiebat risum. Si quis uero uelut contemnens eum. talibus uerbis compelleret abba macharius quoniam eras camelarius. et nitrum furabaris. nunquid non rapulabas a magistris deprehensus in furto. libenter ei quid quid requisisset. cum gaudio ridebat. Abbas Nestoron. dum cum alijs ambularet sermo in deserto. uiderunt draconem et fugerunt. Dicit ei unus ex eis. Et tu times abba.

Cui senex Non timeo fili. sed optuit me fugere. quia nisi fugissem. cogitatione uane glorie non uitassem. Venit aliquando ad abbatem Zenonem in Syria aliquis frater egyptius et cepit cogitationes proprias aculare penitus senex. Ille autem audiens hoc. admiratus dixit. Egyptii quas habent uirtutes celant. et uicia que non habent manifestant. Sicut autem et greci uirtutes quas non habent. predicant. et uicia que habent. abscondunt. Quidam senex cum uenisset ad alium senex dixit. Ego mortuus sum huic seculo. Cui ille alter. Ne perfidas in te. donec egrediaris de corpore hoc. nam si dicis tu quia mortuus sum. diabolus tamen nec dum mortuus es. cuius innumerabiles sunt male artus. Abbas Sylois cum ledens penitus fratrem altero factus esset in extasi. et altero audiente nesciens suspirasset cepit penitere ac dicere Indulge mihi frater. expulso nec dum enim me cognosco esse monachum. quia audiente altero suspiranti. quotiens autem in oratione senex idem stans manus suas erexit ad celum cito deponebat manus. propterea si alter presens esset. ne uociferum illi plaudere posset. Quidam senex habitabat in inferioribus partibus egypti. et sedebat quiescens. Unus autem secularis religiosus ministrabat ei. Contigit autem ut filius secularis infirmaretur. Multis ergo precibus postulabat senex ut ueniret ad domum suam. et faceret orationem pro infante. Exurgens uero senex ambulabat cum eo Ille autem processit. et ingressus in domum suam dixit. Venite in occursum anachorete Quos cum senex uidisset a longe egressos cum lampadibus. sensit quod ad se uenirent. et statim despolians se uerimenta sua misit in fluum et cepit lauare stans nudus. Ille autem qui ministrabat ei uidens hec erubuit. et rogabat homines dicens. Reuertimini. Senex enim noster sensum perdidit. et ueniens ad eum ait illi. Abba quid est hoc quod fecisti. Quos enim qui te uiderunt dixerunt. quia demonium habet senex. Cui ille. Et ego uolebam hoc auidere ex iudicibus. et processerunt clerici dicentes ei. abba prepa te. quoniam iudex audies opera tua ueniet ad te. benedicti cupiens a te. Ille autem dixit. Ita facias. ego pro pado me. Cessit ergo

lebetone suo. et tollens panem et caseum in manibus ascendit in portam. et diuaticatis pedibus sedens. cepit manducare. Veniens autem cum officio suo iudex et videns eum dixit. Iste est anachoretus de quo talia audiebamus et contemners eum ita discessit.

Contra spiritum superbie. **R**

Quidam senex dixit. Qui ab omnibus amplius honoratur aut laudatur. non potest damnari. qui autem ab hominibus non honoratur de superbia gloria accipit. **I**te dixit. fieri non potest ut simul verba nascatur et semina. ita impossibile est ut laudem et gloriam habentes secularium. hinc et fructum faciamus celestem. **I**te dixit. Quis cogitatio superbie vel certe vane glorie impugnat. perscrutare te ipsum. si omnia mandata dei seruasti. si inimicos diligis. si gaudes de gloria inimici tui. et peristit in deiectione eius. si apud te habes quoniam suus inutilis es. et quod plus omnibus hominibus sis peccator. et neque tunc tam grande aliquid sapias. tanquam aliquid boni feceris. scies quod elata cogitatio illa bona omnia dissoluit. **D**ixit senex eundem. Non apponas cor tuum aduersus fratrem tuum dicens. Quoniam tu amplius sobrius es quam ille et continentior. sed subditus esto gratie dei in spiritu paupertatis. et per caritatem non fietis ne spiritu exaltationis perdas laborem tuum. **I**te senex dixit. quantumcumque enim se deposuerit homo in humilitate terram perficit in altum. Sicut enim superbia si ascenderit in celum usque ad infernum deducit. ita et humilitas si descenderit ad infernum tunc exaltabitur usque ad celum. **A**bbas Macharius dicitur diluculo palmarum folia portans ad cellam suam reuertere. occurrit ei diabolus cum falce pacuta volens eum percutere et non valebat. qui exclamans ait. Magnam vim a te patior machari. Qui cum te cupio nocere non valeo. dum quecumque tu facis ego magis erupem. Tu ergo interdum ieiunas ego nunquam villo cibo reficior. tu sepe vigilas. me vero nunquam sopor opprimit. hinc vna te me vincis ipse fateor. Cumque ab eo rem ipsam macharius requisisset ait. Humilitas tua sola me vincit. **H**ec dicente inimico. et exterrente. b. Machario manus suas ad orationem spiritus immundus inter auras evanuit.

Quidam ex patribus dicebat. Omnis la-

bor sine humilitate vanus est. Humilitas enim securus est caritatis. Sicut Jobes precursor erat Iesu omnes trahens ad eum. ita et humilitas attrahit ad caritatem. id est ad ipsum deum quia deus caritas est. **Q**uidam frater requisivit ut a senex. quid est humilitas. Cui senex. arbor est vite in altum excrecens. **I**tem dixit. Terra in qua dixit deus sacrificium sibi offerri humilitas est. **I**terum requisitus senex quidam. quomodo potest tanta humilitate adipisci. respondit. si sua immo do mala homo consideret. **D**icebat autem quod perfectio hominis est humilitas.

Dixit abbas Bartholomaeus. Humilitas nec ipsa irascitur nec alios irasci permittit. **I**tem dixit humilitas est. si quis peccauerit in te fratris tui antequam peniteat induleris ei.

Qui perfecti viri quis possint nolunt miracula facere. ne extollantur.

Abbas Ioseph dum cum alijs fratribus ad abbatem Pymenium veniret. quidam ex patribus predicti senis pymenij. attulit infantem eius cuius facies per actionem diaboli fuerat deprauata. et sedes patris eius cum eo foris monasterium plorabat. **C**um autem vnus senex ad vocem flentis egressus esset. et interrogaret eum cur ploraret. Ille respondit. Parens sum istius Pymenij. et ob hoc veni ut videret hunc infantem. **V**ides visse quod huic infanti per sathanam contigerit temptatio. **T**imui enim usque nunc illum huc ostendere. qui non vult nos videre. **E**t nunc si cognouerit quod hic ego sum. cum confusionem eijciet me. **E**go autem vos videns presens qui modo ad eum venisus. presumpsi venire huc. **Q**uoniam ergo vis vade et miserere mei abba. et tolle infantem istum. et defer intus tecum ut oret pro eo. **Q**uoniam cum senex tulisset. et ingressus fuisset in cellam. sapienti consilio vnus non illum obtulit primo abbati Pymenio. sed minoribus patribus et dicebat. Signate infantem fratres facientes orationem rogans per singulos senes. **E**t post omnes detulit illum Pymenio. **A**t ille volebat eum nec aspicere. **C**um autem rogaret eum ut sicut omnes sic et ipse oraret ingemuit et surgens orauit dicens. **R**eus sana facturam tuam. ne domines illi inimicus. **E**t signauit infantem. et mox sanus est patri redditus. **C**um quidam secularis in

ecclesiam veniens ab imundo spū teneret
et omnes orōnem fecissent. nullatenus spūs
imundus egrediebatur ab eo. Dicunt ergo
inter se fratres. Quid possumus huic spū fa-
cere. Nemo illum potest excutere. nisi abbas
Bilarion. sed si hoc dixerimus. ille nec ad ec-
clesiam acquiescit venire. Sed faciamus tal-
liter. Quā ad ecclesiam aī oēs solet venire.
hunc qui patitur faciamus sedere. et postea
dicamus Abba abba suscita hunc dormiē-
tem. Fecerūt ergo ita. Et veniēte abbate
Bilarion steterunt omēs in orōne et dicūt
ei. Abba suscita isū qui dormit. Ille autē vi-
xit. Surge et egredere foras. et mox egressus
est ab eo spūs immūds. et sanus factus ē ex
illa hora.

Quod utiliter aliquotiens in sordidis cogitationibus derelinquimur ne extollamur. Epe dicebat bea. Anthoni. nisi pastor velaret oculos aialis mercedem suā recipiens ipse psumeret. ita et nos per dei dispensationē regimē accipimus ut ea que opabamur bona nō valeamus intendere. ne nosmetipsos beatificātes possumus extollere. et mercedē ppiā amittamus. Nam et ob hoc quā relinquitur in sordidis cogitationibus. necesse fit ut hoc in modo provideamus. ut nos ipsos et nram sniam pdemnem et ea que sunt in nobis sordida. illud puū bonū opus nostrū in nobis obscurant. Nūquā em̄ homo bonus ē. etiā si bonus esse desideret. nisi deus habitauerit in ipso. quia nemo bonus nisi solus deus. Optet autē ut nos ipsos semp veraciter incusemus quā em̄ se quisque nō respōndit mercedē ppiā amittit. Idē. b. Anthoni. dū in cella propria oraret. venit ad eū vox dicens. Anthoni necdū puenisti ad mensurā Coriarij qui est in alexandria. Quo audito senex confurgens mane arrepto baculo in civitatem festinus puenit. Cūq; ad designatū hominē puenisset et ingressus fuisset. ille viso tanto viro obstupuit. Cui dixit senex. Refer michi opa tua. quia propter te relicto deserto huc veni. Qui respondens ait. Nescio me aliquādo aliquid boni perpetrasse. Unde ex cubili proprio mane confurgēs. ante quā in ope meo relideam. dico quod omnis hec civitas a mio-

re usque ad maiorē ingreditur regnū dei propter iusticias suas. ego autem solus propter peccata mea penā sempiternā ingredior. Quod verbū manet ante quā quiescā sero ex cordis mei cenleo veritate. Quod audiēs beatus Anthoni respondit. In veritate fili. sic bonus artifex sedens in domo tua cū rege. regnū dei adeptus es. Ego autē velut sine discretionē omne tps meū in solitudine cōversatus. nec dū verbi tui assumpti mensuram. Quidā frater requisivit abbatem Pymeniū dicens. Quid est pater quod aplos dicit. Omnia mūda mūdis. Et ille dixit. Si quis ad hunc sermonē puenire potuerit ut eum intelligat. videbit se minorē esse totius creature. Cui frater. Et quō me possum videre minorē ab eo qui homicida est. Respondit senex. Si potuerit homo ad sermonē hunc apli puenire. et viderit hominē quod forte alium occiderit. Dicit in semetipso. Ille quidē hoc solū peccatū fecit. ego autē omni hora homicidū pmitto me ipsum interficiens. Et cū frater requireret quō hoc posset fieri. Respondit senex. Hec sola hoīs iusticia est. ut semp semetipsum respōndat. et tūc iustificabit euz sua peccata pdemat. Qui dam frater dixit ad senem. Cogitatio mea dicitur mihi bonus sum. Respondit ei senex. Qui non videt peccata sua semp ille in bonis esse se credit qui autē videt illa. cogitationes ei suadere nō possunt quod in bonis sit. scit ei quod videt. Opus ergo est laborare multum. ut se quisque consideret. nam negligētia ignaviaque et relaxatio excecāt oculos cordis nostri. Quidā frater dixit abbati Pymeniō. Cogitationes mee nō pmittūt me peccata mea respicere. sed patres mei cogunt me cogitare peccata. Respondit abbas Pymenion de abbate Isidoro referens et dicens. Dum plangeret abbas Isidorus in cella sua et discipulus eius in alia cella sederet. contigit ut illa hora idem discipulus ad illū veniret. qua ille plangebat. et requisivit eū dicens. Quid plangis pater. Et ille respondit. Peccata mea plāgo fili. Iteū dicit ei. Nō habes pctā abba. Dicit ei senex. O fili si peccata mea deus manifestaret hominibus. nec tres nec quattuor sufficerent. sed plures.

Quomodo vitetur de tractio.

Quidam frater requisivit abbatē pyme-
nion dicēs. Quō potest hō vitare
ne loquat̄ male de primo suo. Rū-
dit sener. Ego ⁊ primus me⁹ due imagi-
nes sum⁹. Cū ergo meā imaginē respēnde-
ro inueniē imago fratris mei apud me ve-
nerabilis. Qñ aut̄ meā laudauero. tūc fra-
tris mei imaginē prauā respicio. Tūc ergo
aliq̄ nō detraho si semp̄ meipsum respēdo.
quia magnū viz despici q̄ leipsum nō cōsi-
derat. Dicebat quidā pat̄. Quidq̄ ha-
bes odio ne aliq̄ facias. Si odias q̄ tibi male
loquit̄. neq̄ tu male loquaris de aliq̄. Si
odio habes qui tibi facit calumniā. neq̄ ca-
lumniā tu alicui facias. Si odio habes qui
te in cōtēptu ducit aut iniurijs appetit aut
aufert qd̄ tuū est. aut aliqd̄ tale facit. nihil
horū facias alicui. Qui ergo hoc verbū cu-
stodire pōt̄ sufficit ei ad salutē. Un⁹ ex sā-
ctis patribus videns aliū negligentē fleuit
amare dicens. Ule mihi. Quia quō hodie
iste peccat sic ⁊ ego crastino. Et monebat di-
scipulū suū dicens. Quis aliq̄s grauit̄ p̄-
sente te peccauerit. ne cōdemnes eū. sed sic
apud te sit. tanq̄ tu pl⁹ eo pecces. Quis ille
secularis sit nisi forte deuz blasphemauerit qd̄
est heretic⁹. Quidā noīe Thymothe⁹
anachoreta negligentē quendā fr̄m audi-
ens. interrogāti abbati qd̄ illi fratri facerz
dedit cōsiliū vt eum expelleret. Cū ergo il-
le expulsus esset temptatio venit sup̄ Thy-
moteū. Et cum ploraret in conspectu dei
⁊ dicerz peccauit: miserere mei. venit ad eū
⁊ dicens. Thymothee ideo tibi hoc eue-
nit. quia fratrē tuū i tempe temptatōis sue
desperisti.

De voluntate primi facienda

Frater quidā requisivit abbatem
Pymenion dicēs. Quid ē fides
Cui sener. In charitate ⁊ bñlita-
te sp̄ viuere ⁊ facere bonū primo suo. Ab-
bas Theodoros cū de ope manūū aīmeq̄
loqueret̄: dicit ad eū frater. Explana nobis
opus aīme abba ⁊ opa manūū. Cui sener.
Omnia quecūq̄ p̄ mādato dei facimus. i
opibus aīe reputāda sunt. q̄ vxo p̄ nostra

agim⁹ vtilitate seu cōmodo. hec omīa opa
manūū esse noscunt. Abbas apollo Si
quis de fratribus cū in suo requisisset ope et
labore. mox pergebat cū omni leticia dicēs.
Ego cum rege meo christo vado hodie ope-
rari pro anima mea. Hec est em̄ merces q̄
anime deputat̄.

De refutatione pprie voluntatis

Quidam anachoreta sedebat iuxta
cenobiū: multas virtutes faciens
Et cū venissent ad illū aliq̄ mona-
chi de cenobio. compulerūt euz nō cōsuetā
hora manducare. Et post hoc dixerūt ei fra-
tres. Contristat⁹ es abba aliqd̄. qz hodie p̄
consuetudinē fecisti. Quibus ille respondit.
Tunc est mihi tribulatio qñ ppria fecero
voluntatē. Quidā frater veniens in sc̄o
tibi vt videret abbatē arsenium postulabat
Cunq̄ aliq̄ fratres ei vt paululū req̄sceret
suaderent. Rūdit. Non manduco panem
nisi illū videre meruero. Tūc vn⁹ ex fra-
tribus ipsum duxit ad abbatē arseniū. pul-
latoq̄ ostio cellule introduxit eum. Dein⁹
de suscepti ⁊ oratione facta cōsederunt. Cū
autē beatus taceret arsenius. ille qui fratrē
adduxerat dixit. Ego discedo. Sed ⁊ is q̄
ex magno desiderio venerat. videns quia
nihil ei locutus fuisset abbas arseni⁹ p̄e ve-
recundia tacitus sedēs dixit. Et ego quoq̄
tecum frater abscedo. ac sic vtriq̄ discesse-
runt. Postulabat autē vt etiā ad abbatem
moysen q̄ ex latronib⁹ cōuersus fuerat: de-
duceretur. A quo susceptus facta c̄arita-
te dimissus est. Frater autē qui ad vtroq̄
ipsum duxerat. dixit illi. Ecce vtroq̄ quos
postulabas vidisti. quis tibi plus ex ambo-
bus placz. At ille ait. Sibi interea hic me-
lior videtur. qui nos vtroq̄ ⁊ bñ suscepit
et bñ panit. Quo sermone cōp̄erto. vn⁹ ex
patribus ad dominū orauit dicēs. Domi-
ne hanc mihi rē precor. ostende qz vnus p̄
pter nomen tuuz omnes hoīes videre aut
appellare refugit. Alter vxo omnibus pro
pter nomen tuū cōmunitis est. Et ecce in ex-
tasi due illi naues p̄ flumiū ostense sunt. et i
vna quidē vidit sp̄m̄ sanctū cū silentio et
reque. vna cum abbate arsenio nauigantē

Folium

In altera de nauis vidit abbatē moysen et angelos dei. mel et fauam in os et dentes eius inferentes

De obsequijs infirmantiū vel infirmitate ipsa

Quidā frater req̄siuit senes dicēs. Duo frēs in vna sunt cella. et ille quidē vnus sex dieb̄ integris ieiunat. Ille autē alter infirmāti facit obsequium. Cui⁹ opus mai⁹ est apud deū. R̄s̄dit senex. Si ille q̄ ieiunat sex dies p̄ nare se suspēderit. nō erit similis illi alteri i con- spectu dei. **J**ohannes minor t̄x̄t̄e⁹ discipulus abbatis ammoys duodecim annis ipsi seni infirmanti fecit obsequiū. senex t̄n̄ cū vidisset eū laborantē. nunq̄ illi smonez blandū ac placitū locutus est. Cū autē d̄ B mūdo trāsiret. sedentibz alijs senibz tenuit manus ei⁹. et dixit ei tertio. salueris. salueris. salueris. et tradidit illū senibz dicens. Iste nō homo sed angel⁹ est. q̄ tot annis mihi infirmāti seruies. nec bonū sermonē audiens. fecit t̄n̄ obsequiū cū magna pat̄tētia. **M**ultes igit̄ diuersis laborātes necessitatibus cōuenerūt fratres ad sanctū antoniū. inter quos et eulogi⁹ quidā monachus alexādrinus cū alio qui elephanciaco morbo cruciabat. quos illuc p̄ter b̄mōi causaz venisse memorabāt. **H**ic enlogi⁹ scolastic⁹ erat secularibz litteris erudit⁹. **Q**ui imortalitatis desiderio captus. huic mūdo renūciauerat. diuisiqz rebz suis omnibz atqz dispersis. p̄ aliqd̄ pecuniāz reliq̄rat sibi. quibzqz p̄ se opari nō poterat p̄terē. **C**uz igit̄ eū quedā animi defectio fatigaret. et neqz cū multis in monasterio degere. neqz solitaria vitā posset ferre patienter. reperit quendā publice in platea iacentē. ita inualitudine illa quā sup̄ius dixi impletū. vt sine pedibz et manibz videretur. **C**ui lingua tantūmodo immunis a tantis cruciatibus erat. qua magis posset ab intuentibz maloz suoz remediū p̄mereri. **C**ūqz eū assistēs vidisset eulogi⁹ orōne facta ad deū. et facta q̄dam cū d̄no pactione: his allocutus est verbis. **D**ñe inquit de⁹ in tuo nom̄e suscipio istū. tā immani valitudine p̄peditū vt propter istū possim et ipse saluari. **N**is q̄ mihi

iesu chris̄te atqz patientiā in tali ministerio largiaris. **M**oxqz ad iacentē illū ait. **V**is sē suscipio te in domo mea. et quacūqz potuerō rōe sustentō. **C**ūqz hec ille libētē amplecti. si dignaret̄ se diceret. **V**ladā q̄ inquit et asinū quo rebaris adducā. **C**ui debemēter exultās consensit egrotus. q̄d̄qz mox fecit enlogius. et memoratū ad hospitium suū sine dilatione trāsuxit. **P**er q̄ndecim igit̄ annos iugi curatōe et p̄petua ei solitudine s̄uebat. p̄ q̄d̄ omne t̄ps et ille cui t̄n̄ deferebatur obsequiū cū ḡt̄p̄tione cuncta tolerabat. et eulogij manibz et medicamētis. cibisqz et balneis p̄t̄ competebar valitudini curabat. **P**ost q̄ndecim deo annos instiḡctu demonis sup̄radict⁹ egrot⁹ imemor tot laborz eulogij. tātozqz meritoz cepit ab eo velle discedere. multiqz iniurijs atqz opprobrijs increpare eū di. **F**ugitiue q̄ p̄p̄iaz tomū deuorasti. furatuloz es alienā substātiā. in me occasionem salutis tue repisse te credis. **E**ulogi⁹ autē rogabat eū. et satisfaciens aio eius dicebat. **N**oli mi d̄ne talia loqui. sed dic poti⁹ q̄d te cōtristauerim et emēdo. **E**lephanciosus autē cum furore dicebat. **V**lade nolo istas adulationes tuas. **P**roijce me in publicū. refrigeratiōe tua non egeo. **E**ulogi⁹ autē obsecro te inquit placare. aut quid te inquit cōtristaueriz venerādē senex edicito. **E**lephanciosus autē asperior i furore dicebat ad eū. **N**ā fraudulēt̄as irrisionel̄ tuae nō fero. adulationes et subsannatōes tuas nō tolero. **N**ec mihi hec arida parcaqz vita iocūda est. volo carnibz saturari. **C**ūqz ei exhibite a viro pat̄tētissimo **E**ulogio carnes fuissent. cepit itez p̄clamare. **N**on potes inquit mee satisfacere voluntati neqz rectū solitari⁹ habitare. **P**ualeo populum videre ad publicū ire desidero. **D**icit ei eulogius. **E**go adduco tibi multitudinē frat̄rū turfus ferocior ac pene blasphem⁹ egrotus ne inquit mihi tuā faciem videre volo et adducis mihi similes tuos soli⁹ panis deuoratores. **C**ocutiensqz semetipsum inquieta voce clamat dicēs. **H**ic esse nolo. ad publicū ire desidero. **E** violēt̄a. **I**n eū locum me p̄ijce vnde me sustulisti. **T**anta ḡerat eius insania. adeoqz sensus ipi⁹ infirmus

quodammodo mores puerterat demon. vt
 ⁊ laqueose forte suspēditet si man? p quas
 hoc facere posset habuisset. Ad monachos
 itaq; vicinos pgit eulogius ita dicens eis.
Quid faciā q̄ elepbāciosus iste penit? de?
sperare me fecit. Dicūt ei. Quā ob causam
Rūdit eis. qz dura sunt q̄ mihi conat̄ impo-
nere. ⁊ qd agā ignoro; p̄iciā ne eū. Sz ali-
ter deo dexteras dedi d̄ s̄ satis vcreor. Nō
p̄iciā eū. sz tot ac tāta itez diez ac noctiuz
mala ferre nō possum. qd de ipso igit̄ a me fi-
at ignoro. Ad quē illi his verbis loquūt.
vñ adhuc viuit ⁊ supest magnus ille licem
vocabat̄ Anthoni? ascēde ad eū. egrumq;
nauī imposiū in monasteriū eius deser ex-
pectās ibi donec speluncā suā egressus ad-
ueniat. Quē cū videris referes ista q̄ pate-
ris. atq; ab eo p̄siliū postulabis. qd quid tibi
sup hoc dixerit facies ⁊ ei? monitiōibus
acq̄lces. sciens a deo iuberi tibi qd ille pre-
ceperit. Vox igit̄ sermonib; frat; libēter
instruct? supradictū egrū blādīs p̄cib; su-
perās: litorali nauicula imposuit. sustulitq;
de ciuitate p noctē. ⁊ ad discipuloz sc̄i an-
thonij habitaculū duxit. euenit aut̄ vt alte-
ro die vespertinis horis supueniret illuc be-
atus anthoni? referēte mihi Cronio q̄ cla-
mide ex pellib; facta indut? aduenerit. So-
lebat aut̄ remēs ad monasteriū frat; voca-
re ex ip̄is machariū eūq; his v̄bis interro-
gare. Venerūt adhuc aliq; fr̄es. Et ille ve-
nisse dicebat. De egypto inq̄t sunt an d̄ hie-
rosolima. Hoc aut̄ lignū ab his iusserat da-
ri. vt quotiēs aliq; nō satis digni colloquio
ip̄i? veniret aduenisse egyptij dicerent. q̄ti-
ens aut̄ sc̄i qdā ⁊ sp̄iales viderēt v̄ri ve-
nisse de hierosolima nūciarent. Tunc ḡ ve-
niens iuxta cōsuetudinē suā: cū interroga-
ret v̄ru; hierosolimite illic fr̄es essent an
egyptij. Rūdit machari? dicens. Ex vtro-
q; illic quosdā genere vidisse se. Cū aut̄ di-
xisset illi sanct? anthoni?. Fac illis leticiā ⁊
sumāt cibū ⁊ vna cū eis orōne cōpleta iube-
bant̄ discedere. at v̄o cū hierosolimitas ve-
nisse vidicisset. p totā noctē cū ip̄is sedēs
ea illis que saluti eoz. p̄ficerēt loq̄bar. Ne-
mozata igitur nocte eū sedisse referēbant ⁊
v̄nūquēq; ad se de his q̄ cōuenerāt euocā-

se. Cūq; a nullo q̄s illic eulogi? vocare au-

disset ip̄e in tenebris p̄pria voce sua illum

ter noīe vocauit. Cui cū supradictus sc̄ola

sticus nō respōderet. putās q̄ alter aliquis

eulogi? vocaret. Dicit ei rursus. Te voco

eulogi q̄ ab alexandria ciuitate venisti. Di-

cite ei eulogi?. Quid queso iubes. Et antho-

nius. Quid inq̄t huc venisti. Rūdit Eulo-

gius dicens. Qui tibi nomen meū reuelare

dignāt? est. ip̄e etiā et aduētus mei causam

p̄culdubio reuelauit. Tūc ille quare inq̄t

veneris scio. sed an̄ oēs hos fr̄es vt omnes

audiant refer. Insuper igit̄ a magno antho-

nio seru? chris̄ti eulogi? retulit an̄ oēs. Istū

elepbanciosum i platea publica reperi pie-

ctum cui? curā nullus hoīm gerebat. et p̄

missi deo vt deseruirez egritudinī eius quō

possem ⁊ ego p̄ illū ⁊ ille p̄ me saluaret. Ex

quo aut̄ p̄ter sum? q̄ntuldecim? annus est

sicut ⁊ vestre sanctitati credo oīa reuelata.

Quia igit̄ post plurimos annos cum a me

nihil mali ptulerit varijs me p̄cellis ac tem-

pestatib; v̄erat. ob qd ⁊ ego ipsum a me p̄

ijcere cogitauī. p̄pterea ad sanctitatē tuā ve-

ni. vt qd ex hoc faciā digneris me tuis edo-

cere cōsilijs ⁊ orōib; adiunare. Pessimis

em̄ motib; totus fatigor ⁊ crucior. Cui hec

tunc anthoni? seuera atq; iracūda respōdit

Tu illū a te p̄icis eulogi. sed ille cum nō

p̄icit. qui eū a se factū esse cognoscit. p̄icis

eū meliorē te inueniet. ⁊ eligit de? qui col-

ligat destitutū. Cūq; p̄teritus ad hec eulo-

gius verba tacuisset. relicto rursus sanctus

anthoni? eulogio cepit egrotū p̄p̄tis fmo-

nibus verberare. ⁊ hec ad eū cū clamore ma-

ximo loqui. Elepbāciōse sceno ac luto hor-

ride. nec terra digne nec celo. nō desinis in

iuriā dei vociferari. Nescis q̄ ministrat ti-

bi chris̄t? est. Quēadmodū ausus es cōtra

chris̄tū talia loq̄. Nā p̄pter chris̄tū se iste p̄

uitio tali ⁊ obsequijs subingant. Quem ⁊

ip̄m mordaci f̄mone laceratū reliquit. cō-

uersisq; verbis ad alios fr̄es ad v̄nūquēq;

ita vt rō singuloz exigebat locutus. rursus

ad eulogiū ⁊ ad egrotum redit. dicitq; eis

Ne q̄s vestrū o filij quocūq; se vertat. neuter

ab altero sepe. sed ad cellā vestrā in q̄ per-

tantuz ips v̄ixistis redite. in pace omnem

et iusticia deponetes. **I**n nunc enim ad vos to-
 minus deus mittet. **N**am temptatio ista idcirco
 accidit vobis. quia ad finem vite ambo venistis
 etiam uterque vestrum merebitur coronari. **N**ihil
 ergo aliter feceritis ne forte vos ange-
 lus veniens in eo in quo dixi loco inuenire
 non possit. utriusque coronis fraudemini. **Q**ui
 cum ad cellam suam velociter redeundo reinte-
 gra pace venissent intra .xl. dies **E**ulogius pri-
 or obiit et post aliquot triduum supradictus
 defecit egrotus animo vehementer incolumis.
Cromius autem cum plurimum temporis in thebaycis
 fuisse locis ad monasteria alexandrina descen-
 dit. evenitque ut ad illud occurreret dies qui
 vnius quidem quadragesimae. alterius autem
 tertius celebratur tunc a fratribus dicebatur. **C**uz
 igitur **C**romius hoc audisset obstupuit. sum-
 ptusque euangelio lecto atque in medio fratrum po-
 sito cum sacramento ipsius per ordinem cuncta expo-
 suit dicens. **H**orum omnium quae commemoravi in-
 terpres ipse sui sermonum eo quod grece loqui san-
 ctus antonius nesciebat. **E**go autem utraque
 linguam noueram. atque inter ipsos loquebar. il-
 lis quidem greco. isti autem egyptio ore rudes.
Hoc quoque **C**romius ipse nobis referebat quod ei
 sanctus antonius in illa ipsa nocte qua beatus
 eulogium dimisit dixisset. quia per totum annum de-
 peccatus fuisset ut ostenderent eidem per uelatum
 nem loca peccatorum atque iustorum. **E**t se dice-
 bat vidisse peccata quendam usque ad nubes gi-
 gantem tetri coloris extensas habentem ad celum
 manum. atque infra pedes ipsius lacum ad speciem
 maris fulum ubi tanquam aues inqetas aias
 volantes vidit antonius. et ille quidem quicunque
 supra ipsius manum caputque volabant preseruaba-
 tur. quocumque autem sub manibus ipsius repte fu-
 issent mergebantur in lacum. **U**ocem autem tunc tale
 sibi venisse referebat. **H**as omnes aias quae vo-
 lantes vides scias aias esse iustorum quae in pa-
 radisi habitate requiescunt. **I**lle autem aie alie
 ad inferna mittuntur. quod patitur quicumque car-
 nali obedierint voluntati. et quicumque iracundi-
 am retinentes reddere malis paria temptave-
 rint. **R**eferebant autem nobis tam **C**romius quam san-
 ctus **J**erax. atque alij plures vicini fratrum
 ista quae dicam. **Q**uidam senex dixit. quia si scit
 monachus esse aliquem apud quem proficere pos-
 sit. scilicet necessaria corporis cum labore habet. et pro-

pterea non vadit ad eum. **B**onifacius monachus non
 credit esse deum. **D**ixit quidam senex. **Q**ui
 vult heremum habitare debet esse doctor. non
 qui doctrina egeat. ne detrimentum sustinere
 videatur

Quod infirmitas corporis per se daret ex-
 his.

Magnus quidam senex infirmanti dis-
 cipulo suo dixit. **N**e peristeris se
 ex infirmitate vel plaga corporis tui
Suma enim religio est ut in infirmitate quis
 gratias agat deo. **S**i ferrum es per ignem emittis
 eruginem **S**i vero autem es per ignem perbat a ma-
 gnis ad maiora procedis. **N**e anxieris quod frater.
Si enim te deus vult in corpore torqueri tu quod
 es quod ei voluntati resistas aut molestie feras.
Sustine quod et roga deum ut que ipse vult illa
 concedat **Q**uidam senex cum frequenter infir-
 maret corpore et langueret contigit ut vno anno
 nulla eum egritudo contingeret. et propterea fle-
 bat et gemitu ferebat dicens. **R**eliquisti me do-
 mine et noluisti me penitus anno visitare

De timore dei

Abbas pyemon requisitus a fratre.
 quemadmodum aia resisteret et time-
 re deum non vult. **R**espondit senex. **N**am
 quidem vult timere deum scilicet necdum tempus est. **T**imor
 enim domini magna perfectio est **Q**uidam
 frater a senere requisitus dicens. **Q**uod timor dei
 venit in aiam. **E**t ait senex. **S**i quod prius humi-
 litate possederit ut neminem iudicet vel quod de-
 net. vel largitor sit elemosinarum. et ut nihil
 habeat tunc venit timor dei in aiam. **D**ixit
 senex. **T**imor et humilitas et egestas victuali-
 um maneat in te **F**rater quidam interrogavit
 senem dicens. **U**n est abba cor meum durus et non
 timet deum. **D**ixit ei senex. **P**uto si homo tenet
 at increpatio dei in corde suo possideat timorem
 domini. **D**ixit ei frater. **Q**uid est increpatio. **A**it
 senex. **E**t in omni re increpet homo aiam suam di-
 cendo ei. memor esto quoniam oportet te deo occu-
 rere. **D**icit autem et hic. **Q**uid ego volui
 cum hoc **E**stimo autem quia si quod in his permanet ve-
 niet ei timor dei

De penitentia

Requisit quidam frater abbatez py-
 memi di. **Q**uid est penitentia **C**ui senex
 dixit **P**enitentia peccatorum est ulterius

nō peccare. **H**ec em̄ vox ad hōiem semp̄ clamat vsq̄ ad vltimā respirationem. **H**odie p̄uertimini ne vobis rep̄tina mors tanq̄m fur sup̄ueniat. **A**bbas p̄ymens? dixit cū gemitu. **D**ēs d̄tutes ingresse sunt in cellā meā p̄ter vnā virtutē ⁊ ex eius labore stat hō. **I**nterrogauerunt eū fr̄es. **Q**ue est ista virtus abba. **R**ēdit senex. **E**t sp̄ seip̄m resp̄ndat homo

Quod p̄ penitentiā vno die potest hō recōciliari deo

Quidā ex patrib̄ de aliq̄ referēbat ep̄o. eo q̄ audisset duos ex plebe sua viros nimie impuritatis ⁊ ad vltimos. **R**ogauit ḡ deū vt si ita esset agnosceret. **C**ū ergo post oblationē cōsecratam vnusquisq̄ ad cōmunionē accederet. p̄ s̄m guloz facies intelligebat ⁊ aīos. peccatoz em̄ facies nigras insp̄ciebat vt carbones. ⁊ oculos sanguine repletos. alios v̄o vidit clara facie ⁊ vestib̄ albis indutos. **C**ū autē corp̄ d̄ni suscepissent in quorundā vultib̄ lumē. in quorundā v̄o flāma videbat̄. **E**t at agnosceret de illis quoz crimē audierat cōmunionē illis porrexit. ⁊ vidit vnū ex illis clara facie ⁊ honorabili albisq̄ vestibus cū cūdatum. alter v̄o nigr ⁊ horribili vultu. **E**t postq̄ d̄ni mysterij ḡtam suscepit vnū lux quedā illustrauit. alter autē q̄li flāma succēdit. **O**rauit ergo ep̄s deū s̄ singulis que ei on̄sa fuerāt se edoceri. **A**stās autē angel̄ d̄ni dixit ad eū. **O**īa que de istis audivisti vera sunt. s̄ ille vn̄ in sordib̄ suis adhuc p̄manet. ⁊ in volūtate peccādi. id̄ illum nigra facie ⁊ flāma succēdi vidisti. **I**lle autē alē h̄lis illi quidē erat sicut audieras. s̄ id̄ illū clara facie illustrati vidisti. q̄ recordatus eoz q̄ prius fecerat ⁊ abrenūcians illis malis opib̄ cū lachrymis ⁊ gemitibus dei misericordiā postulabat. p̄mittēs vt si p̄terita illi fuissent dimissa pctā vltē ad eadē nō rediret. ⁊ id̄ priorib̄ criminib̄ deletis ad hāc ḡtam quā vidisti puenit. **C**um autē ep̄s de ḡta dei miraret̄. eo q̄ nō solū de tormentis tā turpis vite hōiem libez statuerit sed ⁊ tāto honore decorauerit. **R**ēdit angelus. **S**ū miraris. hō em̄ es. **N**ā d̄ns n̄ accēstet naturaliter bon̄ ⁊ human̄ ē cessan-

tibus a peccatis ⁊ penitētib̄ in p̄fessione q̄ nō solū tormēta dimittit s̄ ⁊ honore efficit dignos. **S**ic em̄ de? dilexit hoīes vt vnigenitū suū daret p̄ peccatoribus. ⁊ p̄ ipsis ad mortē destinaret. q̄ ergo cū iūnci ei? essent mori p̄ ipsis elegit. q̄nto magis miseret̄ eorum cū illi? p̄p̄ sint. **H**oc ḡ scias q̄ nulla peccata hōim dei bonitatē vincūt si t̄m̄mo v̄o p̄ p̄niam vnusquisq̄ q̄ prius fecerat aboleuerit mala. **M**isericors est em̄ de? ⁊ infirmitatē generis humani scit ⁊ passionū fortitudinē ⁊ diaboli d̄tutē v̄ maliciā. ⁊ cadētib̄ q̄dē hoīb̄ in peccatū tanq̄ filijs idulgens expectat em̄dationē. penitētib̄ v̄o tanq̄ languidis cōpatit̄ ⁊ miseret̄. ⁊ mor solues pctā eoz in s̄toz illis etiam p̄mia tribuit. **A**udiēs autē ep̄s mirat̄ est nimis. et glorificauit deū. manifestās omnib̄ que facta sunt

De eodem

Abbas paul̄ simplex habebat hāc ḡtam vt ingrediētes in eccliam senes aspiciēs ex ip̄a facie eoz vnus cuiusq̄ cogitationes siue male siue bone essent sentiret. **C**ū ḡ aliq̄ venissent ad eccliam vidit eos clara facie ⁊ leto aīo ingredi. ⁊ angelos eoz cū gaudiopiter cum ipsis. **C**ū autē vidit nigrū ⁊ nebulosum hōiem corp̄. ⁊ demones bincatq̄ inde trabentes eū ad se. misso freno i narib̄ ei? ⁊ angelum sanctū ei? de lōge sequētē tristē. **B**eatus ḡ paul̄ cepit flere amarissime ⁊ p̄ct̄ suū t̄dere. sedēs aī eccliam p̄pter eū quē talem aspexerat. **D**ēs autē alij senes vidētes eum sic flentē ceperūt rogare vt si q̄d in illis vidisset manifestaret. aut cū illis ingredere in cōgregatiōz. **I**lle autē noluit ingredi s̄ sp̄ flebat. p̄pter eū quē sic viderat. **P**ost paul̄ lū autē cū absoluta p̄gregatōe discederēt. itez oīm vult? circūsp̄ciebat: si tales egredereēt quales ingressi sunt. **E**t vidit illum quē aī viderat nigrū ⁊ nebulosum: egressū clara facie ⁊ cādido corpe. demones de longe sequētes eū. sanctū autē angelū eius p̄pe eū hilarē ⁊ gaudētē sup̄ eū nimis. **T**ūc sanctus paul̄ exurgēs cū gaudio vociferabat̄ b̄ndicens deū ac dicēs. **Q**ūta misericordiā ⁊ benignitas dei est. q̄nta miseratio ei?

Folium

est. Et ascendens in altiori loco voce magna dicebat. Venite et videte opera dei venite et videte quemadmodum omnes homines saluos vult fieri. et ad agnitionem veritatis venite Venite ad adorem? eum dicentes. quia tu solus potes peccata dimittere. Cum autem omnes convenissent exposuit eis paulus qui vidisset antequam ingredere rent in ecclesiam et qui postea. et petebat illum fratrem quem sic viderat ut ei manifestaret cogitationes et actus suos. vel quemadmodum tantam commutationem illi deus donasset. Ille vero ante omnes cepit referre dicens. Ego homo sum peccator et multis temporibus scilicet fornicationi fui deditus Ingressus autem nunc in ecclesiam dei audiui verba que locutus est dominus per Isaiam prophetam dicens Audi estote et tollite malicias de animabus vestris ante conspectum oculorum meorum. Discite bene facere quodrite iudicium. Et si fuerint peccata vestra ut coccinum ut nix dealbabuntur. si volueritis et audieritis me bona terre comedetis Ego enim fornicator concupiscens in hoc sermone prophete: et ingemiscens intra peccatum meum dixi ad dominum. Domine tu es qui venisti salvare peccatores. hec ergo quod nunc per prophetam permisisti ope comple in me indigno et peccatore. Ecce enim amodo. profiteor tibi. et permitto ex toto corde quod ulterius hoc malum non faciam. sed renuncio omni iniusticie. et amodo tibi fuis in conscientia munda. Ab hoc die ergo domine et ab hac hora suscipe me penitentem et adorantem te et renunciantem omnibus peccatis. Iuravi et statui apud me servare omnes iustificationes tuas. Sub hac spoliatione egressus sum de ecclesia statuens apud me nihil de prioribus peccatis ulterius facere Quod cum audissent omnes clamaverunt una voce ad dominum dicentes. Quam magnificata sunt opera tua domine omnia in sapientia fecisti

Quia et in proposito penitentia si transierit homo tibi suscipiatur

Venit quidam frater ad abbatem Pymenion dicens quod grandem tribulationem passus esset. Dicit ei sener. Fuge de loco illo quantum tribus diebus et tribus noctibus ambulare potes. et fac annum integre ieiunans usque ad noctem. Cui ille. Si mortuus fuero antequam unum annum transierit quod de me fiet Dixit abbas Pymenion. Confido in deo quod si tu cum tali proposito a me fueris egressus

ut hoc facias etiam si mor mortuus fueris cum desiderio bono suscipi penitentiam tuam apud deum.

Quidam frater sedebat in cella sua in egypto in magna humilitate precipue. et habebat sororem in civitate meretricem quam multis animabus perditio fuerat. Frequenter autem insultabat senes fratri illi et vix potuisset persuadere illi ut veniret ad illam. quatenus per ammonitionem eius posset peccatum quod per eam fiebat evincere. Cum ergo venisset ad locum quidam ex notis eius videns eum precessit et nunciavit illi di. Ecce frater tuus venit ad te. Illa autem per gaudio relictis amatoribus suis quibus ministrabat capite discoperto ad occurrendum fratri egressa est. Dum autem temptaret eum amplecti dixit ei Soror mea charissima peccata anime tue. quoniam propter te multi peunt. et quemadmodum poteris sufferre amara illa et eterna tormeta. Illa autem contremiscens dixit ad eum. Scis frater quia est mihi salus vel amodo. Cui ille. Si volueris est salus. Illa autem tactas se ad pedes fratris petebat ut eam secum duceret in desertum Cui frater. Glade coopii caput tuum et sequere me. Cui illa. Camus. oportet me esse desorari inter homines nudo capite deambularem quod in officinam peccati mei ite ingredi Dum vero piter ambularet monebat eam ad penitentiam Videns autem quod quidam obviaret sibi dixit ei Quam non omnes sciunt quod soror mea es parum de via secede donec transierint. Et post transgressus illis vocavit eam et dixit. Camus soror viam nostram. Illa autem non respondente perquirens invenit eam mortuam. et vestigia pedum eius sanguine plena. erat enim discalciata. Cum autem senibus renunciasset factum. pretendebat inter se de salute eius. Manifestavit autem deus vni seni de ipsa. eo quod nulla cura fuit illi in itinere de corporeali vultu. sed vulnus spirituum neglexit et suspiravit in tanta gratia perditioe. id est per devotione cordis eius suscepit deus penitentiam eius

De impugnatione demonum

Quidam frater requisivit a sene dicens Cur abba a demonibus impugnassim respondit sener. Quoniam arma nostra abiectimus. id est penitentiam. humilitatem. obedientiam et penitentiam. Frater quidam abbatem sysoitum requisivit dicens. Putas abbas si modo persequitur nos diabolus sicut antiquos. Respondit Magis

modo hoīes nostre etatis psequit̄ qz appropinquāt genera penaꝝ vbi ille cū legionibꝫ suis angustat̄. dū scit stagnū vbi in igne et sulphure arsur̄ erit. id̄ hominibꝫ infestatur. **N**ec tñ infirmos q̄sqz dignat̄ appetere q̄s vbi voluerit cito subuertit. sꝫ fortes magꝫ ac magnos supplantare p̄ diuersa p̄cipicia aggredit̄. **A**bbas pymentiꝫ req̄siuit abbatem abraā. **Q**uēadmodū nos demones impugnāt. ait senex. Demones nobiscū nō pugnant qz volūtates eoz facimꝫ. sꝫ n̄e nobis volūtates demones facti sunt et tribulāt nos. **U**n̄ apl̄s. Caro ꝑcupiscit aduersus sp̄m. sp̄s aut̄ aduersus carnē. vt nō quecunqz vultis illa faciatis. **N**ā vis scire cū q̄bꝫ demones pugnauerūt. **C**ū abbate moyse et similibꝫ eiꝫ. nos aut̄ volūtates cordis n̄i impugnāt. **Q**uidā frater req̄siuit abbatem achillē. **Q**uēadmodū aduersum nos p̄nt demones. **R**ndit senex. **P**er volūtates nostras. **E**t adiecit dicēs. **L**igna libani dixerūt q̄ grādia sumꝫ et alta et puissimo ferramento incidimur. **N**ihil ḡ ei demꝫ ex nobis. et nos nō poterit incidere. **V**enerūt ḡ hoīes et fecerūt in securi manubriū ex ipsis lignis. et ita inciderūt. **L**igna ḡ sunt aīe. securꝫ diabolꝫ. manubriū volūtas n̄a ē. **P**er malas ḡ volūtates n̄as incidimur.

Qualiter hō in se mortificare vicia pōt

Quidā frater req̄siuit abbatē moyse di. **Q**uō pōt se hō mortificare. **D**ixit ei senex. **N**isi q̄s arbitratꝫ fuerit se b̄te iā triennū in sepulcro. ad hūc sermonē puenire nō p̄t. **A**bbas pymentiꝫ dixit. **I**lle monachꝫ p̄t tanq̄ mortuus huic seculo esse q̄ duas res horruerit. i. carnis sue requiē et vanā gl̄iam. **S**enex qui dā dixit. **T**ūc erit monachꝫ liber ab oībus cū in ope tñ intentꝫ est bono. **Q**n̄ em̄ bona opa exercet veniēs diabolꝫ locū nō inuenit et discedit. **S**i aut̄ malū opꝫ exercet veniēs frequēter et impugnat eū et i deteriora subuertit. **B**eatꝫ anthoniꝫ monebat discipulum suū dicēs. **H**orre v̄trē tuū et necessitates huiꝫ seculꝫ. et ꝑcupiscentiā malā et honorem tanq̄ absens de hoc seculo et requiē possidebis.

De perseverantia

Abbas anthoniꝫ dixit. **M**onachꝫ si paucis diebꝫ laborat. et iterū relaratur. et rursus laborat. et in eē negligit hic nihil agit. nec patie plenierantia possidebit. **D**ixit senex. **Q**uid ē opus incipe artificū si nō discat p̄ficere illud. **N**ihil est ḡ q̄s incipit et nō p̄ficit.

De labore sanctorum

Quidā senex dixit. vsqz tñ laborat hō vsqz quo possideat xpm. **Q**ui aut̄ se h̄ illū adeptꝫ fuerit iā nō periclitat̄. **P**ermittit tñ laborare vt rememorans tribulatoꝝ laboris vndiqz semetipm custodiat. timēs ne tātos labores amittat. **N**ā et filios israel id̄ deus ꝑ desertū q̄draginta annis circūduxit. vt rememorantes vie tribulationem nollēt redire retrosum. **Q**uidā frater req̄siuit senē. **Q**uēadmodū laborat postulātes de remissione peccatoꝝ. **R**ndit senex. **N**ūqz perueniat in eos gr̄a q̄ oportet ꝑ labore ipoz ipsi pallidi et in labore sunt. sup quos nō ex p̄iori patia iā gr̄a xpi puenit isti florēt et exultāt aīe eoz. et facies eoz clara est sicut sol. cū nubes nō habet et luget. **Q**n̄ nō sol nube coopit̄ pallefcit. sic et aīa q̄n passiones eā et tēptatiōes oblciant. **Q**ue aut̄ ꝑ gr̄am dei mūdāta est ita sulget sicut scriptū est. **M**agna est gl̄ia eiꝫ in salutarī tuo. **I**tē dixit. **Q**uāuis laborēt hic sc̄i viri tñ et aliquā requiē possidēt. qm̄ liberi sunt a cogitationibꝫ h̄ mūdi. **Q**uidā frater req̄siuit a senē dicēs. **Q**uēadmodū nunc laborantes in p̄uersionibꝫ viri nō accipiūt gr̄aꝫ sicut antiqz. **A**it ei senex. **T**ūc erat cbaritas et vnusquisqz primū suū sursum trahebat. nūc nō ꝑ st̄qz cbaritas refriguit singuli primos suos i inferiora deducūt. et id̄ gr̄am dei nō merent̄.

De exhortatione doctrine

Interrogatī cuidā abbatē p̄mensionē de duricia cordis. **R**ndit senex dicēs. **N**atura aq̄ mollis est. et lapidis dura. si aut̄ frequēter eā stillat super lapidē stillādo p̄forat illū. **S**ic et verbū dei dulce et molle ē. nostrꝫ aut̄ cor durū. **H**ō ḡ audies frequēter aut meditās v̄bū dī dat locū timori dei ingredi in eū.

Folium

De curiositate vitanda

Sener quidam dixit. Non oportet monachum requirere quod sit ille. aut quem admodum ille. quia per interrogationem abstrahitur ab ordine in detractum et insolentiam. **U**nihil est melius quam tacere. **F**rater quidam requisivit a senex dicens. Si venerit frater aliquis et mones mihi de foris inferens alienos iubes ut dicam illi. quatenus mihi illos non afferat. **A**it senex. Nihil dicas. quia nec nos potuimus observare. **C**anendum est ergo ne forte dicentes. primo bene facias. nos idem vel postea faciamus. **C**ui frater. **Q**uid ergo oportet facere. **E**t senex. **S**i voluerimus inquit tacere exemplum solum sufficit primo.

De contentione vitanda

Quidam senex dixit. Si quis tecum aut de scripturis aut de quacumque causa locutus fuerit ne contendas cum eo. sed si quid bene dicit: consenti ei. si vero male. dic illi. **T**u scis quod loquaris. **A**it apostolus. **N**oli contendere vobis. hec observas et humilitatem possidebis et odium vitabis. **N**am si persistas contendens. et vis defendere sermonem tuum nascitur inde scandalum. **F**requenter ergo domini laudas alter sit etiam ex iustificatioe pretio. **D**e quacumque autem re si graviter pretuleris non parvam noxietatem senties. et nullo modo requies possidebis. **M**agis stude silentio. et de nullo esse sollicitus. **A**ttende meditationi tue cum timore dei erurgens tam mane quam vespere et impetum inimicorum non timebis.

De silentio

Beatus anthoni? discipulo suo solebat dicere. Si affectaveris silentium ne arbitreris te exercere otiositatem sed indignum te proloquere. **C**um quidam frater abbati syloi dixisset. volo aiam meam saluare respondit. **Q**ua ratione possumus aiam nostram saluare cum lingua nostra apto ostio sepe perliat. **Q**uidam frater interrogavit senem dicens. **U**sq; quo servandum est silentium per. **R**espondit senex. **U**sq; quo interrogaveris. in omni enim loco si taciturnus fueris requiem possidebis. **D**ixit senex. **P**eregrinatio est tacere. **D**ixit quidam senex. **P**eregrinatio quam propter deum fit bona est si habuerit et silentium. nam fiducia non est tam peregrinatio. **A**bbas arsem? solebat dice-

re. **P**eregrin? monach? in aliena terra nulli us cause mediator accedat et quatenus poterit adipisci. **A**bbas ampo dicebat. **S**ic apis quocumque vadit mel operat. ita et monachus quocumque pergit si propter opus dei prexerit dulcedinem bonorum actuum potest afferre.

De fugiendo clericali honore

Abbas theodor? dum esset scitibi dyacon? ordinat? nullatenus permanere acq; secebat sed multis locis fugiebat. **E**t iteque senes reducebant eum dicentes. **N**e derelinquas locum tuum. **Q**uibus ille ait. **P**ermittite me deprecari deum si me iubet ministrare loco meo. **E**t oravit sic. **D**ne si voluntas tua est ut in ordinatioe mea persistam omnia de mihi. **E**t omnia est illi columna ignea a terra usque ad celum pertingens. et vox ad eum. **I**te odore si potes fieri sicut columna ista vade et ministra. **S**ufficit quod levitis et sacerdotibus per moysen dictum est ut mundo corde et corpore innocetibus manibus et vestimento mundissimo per filijs israel offerret sacrificia. **Q**uo ille autem dicens ultra nullatenus acq; euit. **S**ed cum venisset in ecclesiam deprecabatur eum ut si non ministraret vel calicem teneret. **Q**ui non acq; euit dicebat. **S**i mihi de hac re amplius verbum feceritis: discedo hinc. et sic eum dimiserunt. **A**bbas Isaac andies quia presbyter eum preses volebant facere in scitibi fugit in egyptum. **E**t ingressus in agrum latuit inter herbas. pergit autem ut patres qui sequebantur eum in eodem agro req; ecerent: quia iam nox erat. et dimiserunt asinum ut pascere. **I**lle autem puenit pascendo ad locum ubi latebat abbas Isaac. **E**t mane facto quarentes asinum inveniunt et senem et mirati sunt. **C**um autem vellent eum ligare dicit eis. **I**am non fugio. quia scio ex inssione dei esse. et quocumque fugero ad hoc pueniturum sum. **A**bbas motuys venit aliquando de loco qui vocatur ragita in partibus gebilonis. **E**rat autem cum eo etiam discipulus eius. **U**idens autem eum episcopus loci illi? tenens eum inuitum presbyter fecit. **E**t dum piter comederet dicit ei episcopus. **I**ndulge mihi abba. **S**cio enim quia hunc honorem volebas sed ego a te benedicti desideras. **I**te facere presumpsi. **C**ui senex per humilitate ait. **E**t mea cogitatio pariter volebat sed in hoc laboro quia dimidi habeo a fratre qui mecum est. et solus non sufficio orationes meas implere. **D**ixitque

ei epus. Si scis eū dignū ordinabo et ego illū. Rēdit abbas moyses. Siquidem dignus sit nescio. vni tñ scio. qz melior ē me. Ordinavit autē et illū. Alterqz tñ ita pman/serūt vsqz ad finē suū vt ad altare quantuz ad oblationē sacrandā nū qz accederēt. Un dicebat senex. Cōfido in deū meū. qz nō habeo grande iudiciū. ppter ordinationē hanc qz oblatiōz offerre nō psumpsi. Nā ordina tio illoz est q sine culpa sunt iusti et imacu/lati. ego autē me bñ cognosco.

De heremo et qre fugerūt i solitudinem

Abbas arsenius ab abbate marco requisitus est aliquā cur fugerz hōies. Et ille rēdit. Scit deus qā diligo hōies sed cū deo pariter et hōibz esse nō pos sum. Supne em multitudines ac virtutes vnus sunt volūtatis. hōies vō et mltas ha bent voluntates et varias. et ob hoc deuz re linquere et cum hominibus esse nō possum. Quidā fratres dñi linū ex tbeaida pge rent cōparare dixerūt. p occasionē beatum arseniū videamus. Qd cū Daniel discipu lus eius ei nunciasset percepit vt pro q cau sa illic aduenissent de alexandria ab eis inq reret. Cū ergo nūciasset q ppter linum per gerent cōparandū. respōdit arsenius. Ergo faciē meā non videbunt. quia nō ppter me sed ppter suū opus aduenerunt. Et de ita qz et susceptis eis fac obsequiū ac dimitte eos dicens. Quia senex nō potest vobis oc currere. Abbas Bisarion dñi deambula ret cū discipulo suo p heremū venerunt ad quandā speluncā. Et ingressi ibi inuenerūt fratrem sedentē et funiculū operantē. qui neqz respexit in eos neqz salutauit eos neqz ali quid locutus est eis. Dixit q abbas bisari on ad discipulū suū. Camus hinc. quia nō vult hic senex loqui nobiscū. Et pfecti sūt ad Iohannē abbatē. Cū autē reuenteretur venerunt ad eandē speluncā. et dixit abbas bisarion. Ingrediamur iterū ad hūc frēm si forte vel modo psuadeat illi de? vt loqua tur nobiscū. Et cum ingressi fuissent inue nerunt eum mortuū. Et dixit discipulo suo. Dem frater componamus illum. qz ppter eum deus huc transmisit nos. Cū autē se

pelirent eum inuenerūt quia mulier esset et admirati sunt et dixerūt. Quia magna mi/sericordia dñi est. qz et mulieres colluctant et vincūt demonia. Et glificātes deū q est ptecor omnū ad ppria redierūt. narrantes que viderant.

Que sit obseruantia heremite

Abbas moyses ad solitarios sole/ bat. pferre sermonē dicēs. Quat tuoz sunt principalia obseruantie. id est. tacendi. seruandī mandata dei. bñli andi semetipsum et angustia paupertatis. Tres autē has virtutes homo difficile pos sidet vt semp luceat et semp suoz memor sit peccatoz. et omni hōra ponat sibi p ocu/ lis mortē. Beatus Antonius solebat dicere. Patres antiqui egressi sunt i deser tum. et ipsi sani effecti facti sunt medici. et re uersi alios sanauerunt. ex nobis autē si quē egredi contigerit in desertum anteqz ipsi sa nemur. curam alijs adhibemus. et reuertitur ad nos infirmitas nostra. et sūt vltima nostra peiora prioribus. propter quod di citur nobis. Q medice prius tibi curā im/pende.

Qui sint similes vnus meriti fratres

Quidam frater interrogauit Py/ mionē abbatē dicens. Qui sūt vnus meriti fratres. Respondit senex. Si fuerint tres simul. vnus quidez in omni verbo vel opere quiescens. alter au tem infirmās et gratias agens. tertius vō cum munda conscientia illis obsequiū fa ciens hi tres vnus meriti sunt. Dixit se/ nex. Iniuriare aut mētiri aut perjurare ali enum a christo est. Per has quattuoz res anima maculatur. id est. si amicitiam quis cū potentibus habuerit. concupiscentias carnales studens. vel si de proximo suo de/ tractauerit. aut si per ciuitatē ambulās ocu los suos non custodierit. et si quācunqz no ticiam cum muliere habuerit. Beatus arsenius referebat qz cum in propria cella velideret vocē sibi audiret dicentē vt egre deretur foras propter opera manū cōtem planda. Et egressus vidit hominē quendā aquā d piteo hauriētē atqz i vas pforatū

mittentē. et aq̄ egrediēs refundebat ī puteū
Et itez paz̄ p̄gressus vidit ethyopem ex li
 gnis a se p̄cis̄is sarcinā facientē. Quā cum
 temptasset et ip̄portabile lenisset alia iterū li
 gna sup̄ ea p̄gessit. Similiterq̄ tēptās cū
 nec mouere potuisset tñ alia addere ligna n̄
 destitit. **E**t itez p̄gressus arseni⁹ vidit ante
 portā ciuitatis duos iuuenes sedētes ī eq̄s
 qui lignuz̄ trāsuersum portātes ingredi nō
 poterāt ciuitatē. Lignū em̄ qd̄ ab eis porta
 bant nō eos p̄mittebat it̄rare. et seq̄ v̄ hu
 miliare alteri alter nō valebat. et ita foris ci
 uitatē vterq̄ remāserūt. Ille v̄o q̄ b̄ sctō
 arsenio in sp̄ū ostēdebat dixit ei. Hūc quez
 pri⁹ vidisti aquā de puteo baurite. et de va
 le p̄forato tursum ī puteū fundere. silitudo
 est hoīs faciētis elemosynā q̄ bonū op⁹ imi
 tatur efficere. sed qz̄ in alijs opib⁹ sepe com
 mittit iniquitatē p̄pter hec mala illud paz̄ bo
 ni secoinquans p̄dit. Illū aut̄ quē vidisti li
 gna cōcidere et grauē sarcinā addidisse facez
 req̄ grauiozē hō est in p̄ctis plurimis p̄sti
 tutus qui post p̄niam aliud sup̄ p̄ctis suis
 on⁹ augmētat. Vos v̄o quos trāsuerfo li
 gno tenitēte ciuitatē nō posse ingredi p̄spe
 xisti: isti sunt q̄ iugū miserabile videntē fer
 re sup̄biā. et alter alteri se b̄ūiliare noluerūt
 v̄t p̄ b̄ emēdati viā xp̄i humile sequerētur
 atq̄ iō extra regnū dei tā hi q̄ illi remanse
 runt. **I**nterrogauit frater abbatē sysoiuz
 dicēs. Dimissa est mihi hereditas a patē
 tibus meis. qd̄ faciā de illa. R̄ndit sener Si
 dixerō da illā in eccliam clericis. illi epulā
 tur ex ipsa. Si dixerō da illaz̄ p̄sanguineis
 tuis nullā habebis mercedē. Si ḡ vis imple
 re mādātū diuinū da hāc paup̄ib⁹ et egenis
 et p̄fectus eris.

Qualis p̄fectus derelinquēd⁹ ē p̄pter
 amorē charitatis

Abbas sysoi⁹ dixit. Cūz̄ fuisset
 aliquñ in mercato et sportellas meas
 fratri venderē vidēs qz̄ iracundia
 app̄ximabat mihi dimisi vascula mea fugi
 ens. **D**ixit abbas Jobes. Accēderam
 aliquñ p̄ viā heremi ī scit̄bi texēs plectā. et
 audiui camelariū loquētē f̄mones varios
 et ne forte irasceret dimisi plectā meā et fugi
Interrogauit frater abbatē p̄ymenium

dicens. Quid est quod domin⁹ dixit. Ma
 iorem charitatē nemo habet q̄ vt animam
 suā ponat quis p̄ amicis suis. Quō hoc faci
 cit. Respondit lenex. Si quis audit verbū
 malū a proximo suo et dū possit similia re
 spondere. pugnat tamen in corde suo p̄ta
 re laborē et vim sibi facit ne respondeat ma
 lum vt contristet illū iste talis animā suam
 ponit p̄ amico suo. **A**bbas machari⁹ di
 xit. Si reminiscimur maloz̄ que ab homi
 nibus patimur p̄dimus memorie virtutez̄
Item dixit Si autē recolimus maloz̄
 que nobis a demomb⁹ mittūtur sine pur
 gatione erimus sciētēs q̄ ab initio bona de
 us creauit. diabol⁹ v̄o mala sup̄seminauit
En sunt p̄ditioēs innumere. Et addidit di
 cens. Culpa est monachi si lesus a fratrib⁹
 pri⁹ in charitate purgato corde n̄ occur
 rit. Nā sunamitis nō meruisset recipe heli
 seū p̄p̄ctā ī domū suā. nisi qz̄ cūz̄ nullo alio
 habuit causam. Sunamitis em̄ ī p̄sona est
 aīe. Helise⁹ v̄o in p̄sona sp̄ūs sancti figura
 ta. qz̄ nisi pura sit aīa nō meret̄ suscipere sp̄i
 ritū dei. Ita ira inueterata excecatur oculos
 cordis et aīam excludit ab orōe

Quid lamentatio vel paupertas que fit
 p̄pter deum operetur

Sanctū anthoniū requisit frater
 dicens. Quid faciam pro peccatis
 meis. Respondit. Qui vult liber
 rari a peccatis fletu et planctu liberabitur
 ab eis. et qui vult edificari in virtutib⁹ per
 fletū lachrymarū edificatur. **I**ta laudatio
 psalmoz̄ planctus est. **V**emento exēpluz̄
 Ezechie regis iude. sicut scriptum est per
Isaīā p̄p̄ctā qui flēdo non solum sanitatē
 recepit sed etiam per quīdecim annos au
 gmentum vite promeruit. et superuenientē
 tem hostis exercitum. videlicet centū et oct
 togintaquinq̄ milia per lachrymarū eius
 rigationē virtus domini in mortē p̄stravit
Sanctus Petrus apostolus flēdo recepit
 quod in christum negando cōmiserat. **M**a
 ria cū lachrymis rigauit pedes dñi meruit
 audire optimā partem eleḡisse. **I**psē timoz̄
 sanctus p̄manens in seculū seculi. **B**e
 atus macharius dixit. **I**n veritate si facta

est monacho despecto quasi laus. paupertas sicut diuitie. inopia sicut epule nunquam moritur. Impossibile est bene credentem et pie contentum deum cadere in passionem immundam et in errorem demonum

In hac vita homo requiem inuenire non potest.

Abbate Syloium requisit frater. Post quantum tempus debet homo a se abicendere passiones. Respondit Scriptum est in euangelio. quod peccatores deus non audit sed qui cultor dei est et voluntatem eius facit. Ideo cum venerit impugnatio abscide illam quia fragilis est anima. ante armet quibus a peccatis inquinat. Abbatem Pymenium interrogauit frater. quid faciam quod perturbat me cogitationes sedentem in cella. Respondit. Reminem despicias. nullum diiudices. omni nullo male loquaris. et deus dabit tibi requiem. et statuet lessionem tuam sine conturbatione. Custodiam enim seniorum et quietem ipsorum considera. Meditare in diuinis officiis et scias horas canonicas die ac nocte. Timor domini non discedat a corde tuo. et non gloriaberis neque te estimas cum iustis. et ex omni virtute tua custodi ut non facias propria voluntate. Idem dixit Sicut ad succellam ollam mulce non a propinquum. si vero tepida fuerit insidit in eam et faciunt vermes. ita et monachum succellum igne diuini spiritus demones fugiunt. tepidum vero illudum et insequiunt.

Unde vicia oriuntur

Sanctum antonium requisit frater. Quomodo deus reprobis bona anime per assiduitate scripturarum. et non vult anima in bonis permanere sed declinat ad transitoria caduca et immunda. Respondit. Ad hoc iungit quod psalmista ait. Iniquitatem si conspexi in corde meo non exaudiet deus. Ignoras quod cum venter plenus fuerit esca statim ebulliunt magna vicia. que saluator noster per euangelium predixit. Non inquinat quod in os intrat animam hominis. sed de corde exeunt que in interitum demergunt homines. Unde quid dixerit primum. Cogitationes male homicidia adulteria. fornicationes. furta. falsa testimonia et blasphemie. Quia necdum gustauit dul-

cedinem celestium. ut ex toto corde exquirat deum. id est ad immunda reuertit. Quis poterit recte dicere. ut iumentum factus sum apud te et ego semper tecum

Qualiter virtutes obtinere oportet

Quendam senem requisit frater dicens. Doce me patre. Et dixit ei. vade amantibus vim facere. Euagina gladium tuum et exi in bellum. Dixit ei frater. Non me permittit cogitationes. Respondit senex. Scriptum est. Inuoca me in die tribulationis tue. eripiam te et glorificabis me. Inuoca ergo deum et eripiet te. Perreperunt duo fratres ad unum senem sanctum in scythia sedentem singularem. dixerunt unum ex illis. Abba oremus et nouum testamentum memoriter didici. Dixit ei senex. Implesti aerem verbis. Et alter dixit. Ego vixi et nouum testamentum totum scripsi et penes me habeo. Et huic respondit. Et tu implesti fenestras tuas cartis. An ignoratis quod dixit. Regnum dei non est in sermone sed in virtute. Et iterum. Non auditores legis iusti sunt apud deum sed factores legis iustificabuntur. Inquirebant ergo ab eo viam salutis. Ille autem dixit eis. Initium sapientie timor domini et humilitas cum patientia. Omnia his insertis vel his virtutibus pauca sufficiunt.

Quomodo in cenobijs viuendum sit

Quam quidam adolescens frater abbatem agathonem requireret dicens. Volo permanere cum fratribus. Dic mihi quomodo habitum cum ipsis. Respondit ei senex. Obsecra per omnibus hoc ut quilibet primo die ingredieris apud ipsos talis reliquum pagas tempus et cum quiete adimplebis peregrinationem tuam. Custodi enim ne quando fiduciam loquendi assumas: dicente apostolo. Nemo militans christo implicat se negociis secularibus. Item dixit Agathon. Si habitas cum proximo esto sicut columna lapidea que si iniuria est non irascitur. si glorificatur non extollitur.

Abbas Pymenitis ad abbatem nestri onem sedentem in cenobio requisit dicens. Cum a deo es habet virtutem frater ut quotiescumque tribulatio pertingit in cenobio neque loquaris neque mediator accedat. Et cum nollet dicere prope a senem dixit. indulge mihi abba

quia in principio qui ingressus sum dixi cogitationi mee. **E**cce tu et hic alius? unum est? **S**icut enim hic alius? vapulat et non loquitur iniuria et non ridet. ita ergo esto et tu. **N**az sic dicit et ps. **U**t iumentum factus sum apud te et ego semper tecum. **C**um aliquis gens magis eorum in scitibus superueniens multos ex patribus occidisset. abbas **P**ymeni? vna cum alio patre sentore nomine anub. et cum alijs quibus patribus fugiens inde venit ad locum qui dicitur the remithi. et inuenerunt ibi templum antiquum desertum et manserunt in eo hi septem pariter donec cognoscerent ubi unusquisque in egipto mansurus esset. **D**eceuerunt autem inter se dicentes. **S**eptimana hac unusquisque requiescat apud se. et alter ad alterum non loquatur. **C**um autem id facerent erat in templo illo statua cuiusdam idoli. **A**bbas ergo **A**nub exurgens mane lapidabat eam in facie. et vesperate veniens dicebat ad eam. peccavi indulge mihi. et sic fecit per totam hebdomadam. **D**ie autem sabbati cum venissent pariter dixit ei abbas **P**ymeni. **Q**uid voluisti hoc tota hebdomada facere ut homo fidelis diceret idolo indulge mihi. **D**icit ei senex **A**nub. **H**oc ego propter vos feci. **D**icite mihi. nunquid quando hoc idolum lapidabam locutum est aut iratum. aut quando indulgentiam petebam nunquid exaltauit se aut gloriatum est. **C**ui abbas **P**ymeni? respondit. **N**o vtiq. **T**unc dixit senex. **E**cce fratres septem sumus. si vultis ergo pariter manere ut lucrum anime faciamus sit idolum nobis istud in exemplum. ne quando iniuriatus aliquis irascatur. nec quando ab eo venia peti glorie aut extollat. **S**i autem ita non vultis unusquisque vadat quo vult. **S**t illi proicientes se in terram sponderunt se ita facturos. et sic permanserunt per multos annos cum magna humilitate et abstinentia. unum ex ipsis facientes dispensatorem. **E**t erat eis perfectio et unum desiderium. et quod quid positum esset in mensa reficiebatur nullo dicente. aufer nobis illud aut istud nolo comedere. **Q**uattuor siquidem horas dormiebant in nocte et quattuor psallebant et quattuor operabatur. **I**n die vero per intervalla horarum officijs diuinis insistebant. operantes et legentes et findentes folia palmarum vsq.

ad horam nonam. **P**ost hoc vero victum sibi preparabant colligentes quasdam herbas terre

Que sit obseruancia spiritualis discipline

Quidam frater requisit sanctus serapionem abbatem habentem sub regimine suo decem milia monachorum piceos. **A**lij fratres de cenobio elegerunt me ut ego illis precipiam ostende mihi quomodo subel. **R**espondit Serapion. **D**urum est meum fortasse imperium. **N**am dominus noster iesus christus per euangelium suum instruit dicens. **S**i diligitis me mandata mea seruate. **E**t cum discipuli de primatu inter se disceptarent quis esset senior: ait ad eos. **S**i quis voluerit inter vos maior fieri erit vester minister. et qui cunctis voluerit in vobis prior esse erit omnium seruus. **P**etrus apostolus in epistola sua monet pastores. **P**ascite qui in vobis est grege dei. nec compulsionem sed voluntarie secundum deum. nec in turpe lucrum. sed formam estote gregis ut cum apparuerit princeps pastorum percipietis immarcescibilem gloriam. **I**ta facito prius quod precipis. ut non tantum illis precepta. sed formula prebeas ut tua imitentur exempla. **N**e sis mercenarius sed pastor ouium. quia saluator noster beatum dixit quem constituit super familiam suam ut det illis cibum in tempore. **I**nterrogauit abbas moyses abbatem siluanum dicens. **P**otest homo per singulos dies apprehendere puerlatiois initium. **R**espondit. **P**otest enim apprehendere vniuersumque aliud ex omnibus. **B**urgens mane sumat initium sapientie in omni virtute et in omni mandato dei. in magna patientia et longanimitate et charitate dei. cum humilitate anime et corporis. in multa sustentatione et commoratione celle. in ordine et deprecatione cum gemitu. cum puritate cordis et oculorum et custodia lingue ac sermonum in abrenuntiatione rebus materialium. desiderio tum carnis cruciationibus habitis in certamine in continentia spirituali et agone pugne. in penitentia et luctu. in simplicitate anime et taciturnitate. in ieiunijs et vigilijs nocturnis. in operatione manuum secundum quod dicit apostolus paulus. operantes manibus vestris in fame et siti in frigore et nuditate. in laboribus et angustijs et persecutionibus

in foueis et spelūcis et cauernis. esto factor
 verbi et nō auditor tñi. operās talentū i du
 plū hñs vestē nuptialē firmat? sup firmam
 petrā. Elemosyna et fides nō te derelinqnt.
 Cogitās esto oī die mortē vicinā esse et q̄si
 tā clausus i monumēto nihil de h seculo cu
 res. qz sollicitudo seculi et cupiditas diuiti
 arum. hęc sunt spine q̄s dñs cauere dixit in
 euāgelio. q̄ bonū semē suffocāt In media esca
 rum hūilitas et lucet? nō recedāt a te. qz do
 min? dissipat ossa hominum sibi placētium
 Timor oī hora pmaneat i te sicut scriptū ē
 ppter timorē tuū dñe i vtero pcepim? et do
 iuim? et pepim? spūm salutis. **Hec ḡ** et si q̄
 alia virt? est in his pspice et ne te mēlures
 cū magnis aut iustū te existēs s̄ te crede i
 feriozē esse totū creature. i. viliozē quis ho
 mine pctōze. Qui se existimat aliquid esse
 cū nihil sit ipse se seducit. **Nō** diiudices p
 ximū neq̄ despicias aliena delinquētia. s̄
 tua plāge pctā. et de nulli? hoīs actu solici
 tus sis. **Esto** māfuer? spū et nō iracūd? ni
 hil in corde tuo neq̄ odiū neq̄ p̄ inimicū
 aliqd sine cā habeas. neq̄ despicias eum in
 tribulatiōe ei?. neq̄ reddas malū p malo.
 sed esto pacific? cū oīb. Est vinculū pfe
 ctionis **Nō** te credas malū faciēti. neq̄ cō
 gaudeas ei q̄ fecit. pximo suo malū. **Nō** de
 trabas alio. qz de? iudex et testis ē in oībus
Ne oderis aliquē ppter peccatū ei?. quia
 scriptū est **Nolite** iudicare vt nō iudicemī
Dū aliū arguis vide ne peiora cōmittas. n̄
 despicias peccātē. s̄ ora p illo vt deus illi
 det puerlionē ad pñiam. et si audieris de ali
 quo q̄ agat iniq̄ rñde dicēs. **Nūq̄d** ego ho
 rum lum iudex. hō sum pctōz mortuus sub
 pctis meis **Mortu?** ei cām nō h̄z curate p
 aliquo. Qui hęc oīa pcurat et cogitat opari
 us est oīs iusticie **Dū** de xpo redemptore
 nō p̄beta denūciat dicēs. ego aut̄ suz ver
 mis et nō hō **Et** ali? p̄beta abacuc dicē **La**
 pis de pietate clamauit et scatabe? de ligno lo
 quit. nos hō dū in multis ertollimī in mul
 tis supplātamur. **Qui** hō hęc custodit vi
 uit sub grā et v̄tute dñi n̄i iesu xpi.

De meditatiōibz duodecim anacoretaz

Anacoretete aliqui sapiētes **Y**
 sancti et spiritales. xij. numero con?

gregati in idipsum expetierunt a semetip̄s
 dicere vnūquēq̄ que emēdauerit in cella
 sua. et quā meditationē meditat? sit spiritus
 liter. **Et** dixit primus q̄ et senior eoz. **Ego**
 fratres: ex quo cepi q̄scere totum crucifixi
 meipsum his q̄ extrinsec? sunt actionibz re
 miniscēs qd scriptū est. **Dixit** p̄am? v̄nēt
 la eoz et p̄ciam? a nobis iugū ipsoz **Et** ve
 lut muz faciens inter aīaz et corpales act?
 dixit in mente mea **Quē** admodū is q̄ intra
 murū est stantē foris non videt. sic nec tu
 velis exteriores actus aspiciere. sed te ipsuz
 intueri sustinens quotidie spes dei **Sic** au
 tem habeto malignas cogitationes aut ma
 las concupiscētiās sicut serpētis et scorpi
 onum plēm. **Si** quando autē eas in corde
 meo nasci sensero attendens illas cū commi
 natione et ira arefacio eas nec vnq̄ cesso
 irascēs corpi et mēti mee ne qd prauū faci
 at. **Secū**ndus ait. **Ego** dixi. **Ex** q̄ renun
 ciam? terre hodie renatus es. hodie cepisti
 seruire dō. hodie hic inhabitare cepisti. sic
 esto quotidie peregrinus et crastino liberā
 dus. hoc mihi quotidie consulebam **Al**
 ter dixit **Ego** diluculo ascendo ad deū me
 um. et adorans illum iactans me in faciem
 meā. confitendo culpas meas. **Et** sic descē
 dens adoro angelos dei rogans illos suppli
 care deo. p me et omnē creaturā. **Et** cū ista
 adimpleuero vado ad abyssum. et quid iu
 dei faciūt hierosolimis eūtes cōsciēdēs se
 et lacrimātes ac lugētes casum patz suoz
Hoc ergo circuiens et expectās p̄pria mē
 bra tormentis subdo et cū plorantibz ploro.
Quartus ait. **Ego** sic sum ac si in mōte
 oliuaz sedens cū domino et discipulis ei?
Et dixit mihi. **Ex** quo nulluz agnoscas fm
 carnē sed cū his esto sp̄ celestis puerlatōis
 imitator sicut bona **Maria** ad pedes **Iesu**
 sedens et verba eius audiens. **Efficiamini**
 sancti et p̄fecti sicut et pater vester q̄ in celis
 est. **Et** discite a me qz mitis sum et humilis
 corde. **Quint?** ait. **Ego** angelos aspicio
 ascendētes et descēdentes ad vocatiōz aīaz
 et sp̄ finē meū opior dicēs. **Paratū** cor me
 um deus paratū cor meū. **Dixit** sextus.
Ego p dies singulos statui verba mea au
 diri a dño putās mihi dici. laborate ppter